

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

The Government have been keenly alive to the fact that the supply of hard coke to the State has fallen much short of the demand and have raised the issue with the Government of India and the Coal Controller repeatedly. This was taken up by the Minister for Industries with the Union Minister for Steel, Mines and Fuel in October last, as a result of which the allotment of by-product coke was stepped up to 29 wagons per month and beehive hard coke to 14 wagons per month. On this the Union Minister stated that as the availability of hard coke could hardly meet fifty per cent of the demand in the country, a proportionate cut had to be made in the quotas of all the consumers. The matter has also been raised repeatedly at the official level with the Coal Controller with a view to securing ad hoc allotments from time to time. The Coal Controller has also been persuaded to allot more nut coke to the State so that the demand for beehive hard coke could, to some extent, be reduced.

In addition to the steps taken by them to obtain additional allotments of hard coke for consumers in the State, the State Government have also impressed on the Government of India the need to establish a coke oven plant in Madras to secure a lasting solution to the problem of coke supplies to the foundries in the State. It is hoped that the Government of India would soon accede to this proposal.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(3) BILLS RECOMMENDED BY THE GOVERNOR FOR CONSIDERATION.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration in the Legislative Assembly of the following three Bills:—

(1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962);

(2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962); and

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962).

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962); (2) THE MADRAS MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 3 OF 1962) AND (3) THE MADRAS LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 4 OF 1962).

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, as a matter of procedure, I suggest that all these three motions may be moved together and a common discussion held inasmuch as all the three Bills are going to be considered by Joint Select Committees the members of which are the same.

**THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION 479
INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)
AND TWO OTHER BILLS**

4th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

Sir, I move—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 Members and the Mover Hon. Sri R. Venkataraman (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to consider.

(1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962);

(2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962); and

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) :

and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri V. Ramaiah
2. Sri P. Ramachandran
3. Sri K. T. Kosalram
4. Sri R. V. Swaminathan
5. Sri R. Krishnasamy Naidu
6. Sri V. Sankaran
7. Sri K. Ponniah
8. Sri K. B. Palani
9. Sri S. Madhavan
10. Sri K. S. Mani
11. Sri A. P. Dharmalingam
12. Sri M. V. Karivenkatam
13. Sri A. K. Subbiah
14. Sri A. Raghava Reddy.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சட்டசபை முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மூன்று மசோதாக்களும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இனி சர்க்காருக்கும் குடியானவர்களுக்கும் நேரடியான தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், இதுவரையில் இருந்து வந்த பலதரப்பட்ட ‘டென்யூ’-கள் எஸ்டேட் போன்றவை எல்லாம் நீக்கப்பட்டு, எல்லாம் ரயத்துவாரியாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் செய்யப்பட்டுள்ளது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—1947-ம் வருஷத்திற்குப் பின்பு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஹீன் முறைகளை ஒழித்தோம். அதில் அதே சமயத்தில் இனாம்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கவை பற்றி எந்த ஒரு மசோதாவையும் கொண்டுவர முடியவில்லை. இனாம்கள் பற்றிப் பல சிக்கல்கள் இருந்த காரணத்தினால் இனாம்களுக்கான தனியான ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்தது. இதில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையைச் சுற்று விளக்கிச் சொல்வது அவசியமாயிற்று.

இந்த நாட்டில் வெள்ளையர்கள் வந்து, இங்கிருக்கக்கூடிய நில வுடைமைகள் பற்றி விசாரணை செய்த காலத்தில் இனாம்தாரர்

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

களுக்கு மேல்வாரம் உரிமை மட்டும் இருக்கிறதா, குடி வாரம் உரிமை மட்டும் இருக்கிறதா, அல்லது இரண்டும் இருக்கிறதா என்பது யாருக்கும் புரியவில்லை. 1908-ம் வருஷத்திய மெட்ராஸ் எஸ்டேட் லாண்ட் ஆக்ட் செய்கின்ற போது, மேல்வாரம் இருக்கக்கூடிய இனங்கள் மாத்திரம்தான் எஸ்டேட் என்று அந்தச் சட்டத்தில் சேர்த்திருந்தோம். அதற்குப் பிறகு 1918-ம் வருஷம் வரையிலும் இனங்களிலே மேல்வாரம் உரிமை மாத்திரம்தான் இருக்கிறதென்ற ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்து வந்தது. 1918-ம் வருஷம் 'ப்ரிவி கவுன்சில்' ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். இதில் மேல்வாரம் உரிமை மாத்திரம்தான் இருந்தது. 'ப்ரிசம்ப்ஷன்' கிடையாது என்று தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையால் இனம்தாரர்களுக்கு ப்ரிவி கவுன்சில் தீர்ப்பு சாதகமாக இருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் அவர்கள் குடிவாரம் உரிமையைப் பறித்துக் கொள்ள பல முயற்சிகளைச் செய்து அதே நேரத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் உரிமையைப் பாதிக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். அவர்கள் இந்த அளவு கொடுமைக்குப் போனவுடன் 1936-ம் வருஷத்தில் சென்னை சட்டசபையில் ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அது என்னவென்றால் முழு இனம் கிராமங்கள் எல்லாம் எஸ்டேட்டுகளாகக் கருதப்பட வேண்டும். அதில் குடிவார உரிமை பாத்தியதை இருக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்யப்பட்டது. இதைத்தான் நாம், 1936-ம் வருஷத்திய இனங்கள் என்று பொதுவாக வழக்கப்படி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த இனங்களையும் நாம் நீக்கி இதில் இருக்கக்கூடிய குடிகள் எல்லாருக்கும் ரயத்துவாரி உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் இந்த முதல் மசோதா. குடிவாரம் யாரிடத்தில் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ரயத்துவாரி பட்டா சட்டப்படி கொடுக்கவேண்டும். மேல்வாரம் உரிமை யாரிடத்தில் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு எந்தவிதமான காரம்பன்சேஷனும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. இந்த மசோதா செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகக்கூடிய காரணத்தினால் ஷரத்துக் களை யெல்லாம் தற்போது விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கொள்கை அளவில் இப்போது விவாதித்தால், போதும். செலெக்ட் கமிட்டி ஆய்வுக் குழு ஒவ்வொரு ஷரத்துக்காகப் பரிசீலனை செய்த பிறகு, சட்டசபைக்கு வரும்போது எவ்வளவு காரம்பன்சேஷன் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றியெல்லாம் விவாதிக்க உதவியாக இருக்கும். இப்போது பொதுவாகச் சொல்கின்றபோது, இதில் உள்ள பெரிய மரபுதல் என்னவென்றால், யாருக்குக் குடிவார உரிமை இருந்ததோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் ரயத்துவாரிப் பட்டா கொடுக்கவேண்டும். யாருக்கு மேல்வாரம் உரிமை இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு எவ்வளவு காரம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். இதில் ஒரு சிறு பிரச்சனை இருக்கிறது. 1956-ம் இனங்கள் அஸெஸ்மெண்டுபடி மேல்வாரம் ரயத்துவாரி அஸெஸ்மெண்டுகான் என்று குறித்து விட்டோம். அவ்வாறு தீர்மானம் செய்துவிட்டால் அவர்களுக்குக்

4th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

காம்பென்சேஷன் கொடுப்பது என்றால் “யத்துவாரி அஸெஸ்மெண்ட்படி கொடுக்க வேண்டும். அவர்களிடத்தில் இருந்து ரயத்துவாரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்றால் காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்காது. அவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது சலுகை கொடுக்கலாம். உதாரணமாக, க்வாரி செய்வது, மீன்பிடிப்பு, குளங்கள் போன்ற வருமானம் தரக்கூடிய இனங்கள் இருந்தால் அவற்றுக்குக் காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஷரத்துக்கள் எல்லாம் இப்போது போடப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த மசோதாவில் நம்முடைய எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் இருக்கும் ஷரத்துக்கள் எல்லா வற்றையும் போட்டிருக்கிறோம். காம்பென்சேஷன் ஒன்றுதான் மாறுதல். இந்த காம்பென்சேஷன் கொடுப்பதுபற்றி ஷளக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு கிராமம் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம். அந்தக் கிராமத்திலே ரயத்துவாரி டிமாண்ட் மொத்தம் எவ்வளவு என்று கணக்குப் போடவும். அதற்குப் பிறகு அங்கு இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பராமரிக்க மூன்றல் ஒரு பங்கை மொத்த டிமாண்டில் இருந்து குறைக்கவும். (இதில் எல்லாரும் கணக்குப் போட வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பார்கள். எலிமெண்டரி மேதமாடிக்கல் மறந்து போனவர்கள் கொஞ்சம் கவனப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.) அதற்குப் பிறகு குறைந்த தொகையுடன் க்வாரி, மீன் குததகை போன்றவற்றுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அந்தத் தொகையில் இருந்து ‘குவிட் ரென்ட்டு’ போன்றவற்றைக் கழித்து விட வேண்டும். அந்தமாதிரிக் கழித்து விட்ட பிறகு பாக்கி இருப்பது ‘பேசிக் ஆன்யுவல் சம்’ என்று சொல்லப்படும். அதை எடுத்துக் கொண்டால், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் இருக்குமானால் காம்பென்சேஷன் 30 மடங்கு; ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து மூவாயிரம் ரூபாய்வரை 25 மடங்கு அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய் எது அதிகமாக இருக்கிறதோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும். மூவாயிரத்தில் இருந்து இருபதாயிரம் வரை காம்பென்சேஷன் 20 மடங்கு அல்லது 75,000 ரூபாய், எது அதிகமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். 20,000-ல் இருந்து 50,000 வரை 17-½ மடங்கு அல்லது 4 லட்சம். எது அதிகமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். ஐம்பதாயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் வரை 15 மடங்கு அல்லது 8,75,000 எது அதிகமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை ‘பேசிக் சம்’ ஆக இருக்குமானால் 12-½ மடங்கு அல்லது 15 லட்சம் காம்பென்சேஷன். எது அதிகமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும்.

எப்படி எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்டில் கோவில்கள், பள்ளிக் கூடங்கள் போன்ற தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குக் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோமோ அதே முறையில் தான் இதிலும் அலவன்ஸ் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். இதுதான் பொதுவாக நாம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கருத்து.

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

அதாவது ஒரு கிராமம் பூராவும் இனமாக சேர்க்கப்படாமல் சில பகுதிகள் மட்டும் இனமாகியிருக்குமானால் அப்பகுதிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய காம்பென்சேஷன் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு, அதற்கு நாம் இரண்டாவது மசோதா, எல்.ஏ. பில் நம்பர் 3-ஐக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இம்மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால் இதில் குடிவாரம் யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படும். இனம் கிராமங்களுக்கு முதலில் கொடுத்ததுபோல் இக்கிராமத்திலே குடிவாரம் யாரிடம் இருந்தாலும் பட்டா கொடுக்கப்படும். மேல்வாரம் மட்டும் இருக்கிறவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதிப்படி அவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்படும். மூன்றாவதாக இந்த இனமாக எல்லாம், கோவில்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்கு அவர்கள் சர்வீஸ் செய்யவேண்டுமென்ற காரணத்தால் இனம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் சர்வீஸ் செய்கிறவரையில் அந்த நிலத்தில் அவர்களுக்கு உரிமையும், சர்வீஸ் என்று செய்யாமல் போகிறார்களோ அன்று இந்த சொத்து அந்த தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு போகவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள் முதலில் சொன்ன ஷரத்துக்களை யொட்டியது. வித்தியாசம் இந்த சிறிய விஷயத்தில்தான். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள “லீஸ் ஹோல்ட் வில்லேஜஸ்”, பிரிட்டிஷார் சில கிராமங்களை அல்லது அதன் பகுதிகளை தாங்கள் விரும்பியவர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுத்துவிட்டு, அந்த குத்தகை எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து அக்குத்தகையை அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று 99 ஆண்டுகள் என்றெல்லாம் நீண்ட கால லீஸ் என்றெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட இடங்களில் யார் நிலத்தை உழுகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் உரிமையிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களுக்கு பணத்தை வசூல் செய்யும் உரிமையும் அவர்கள் சர்க்காருக்கு கட்ட வேண்டிய பணத்தை கட்டியும், மீதிப் பணத்தை தாங்கள் வைத்துக் கொள்ளவும்தான் உரிமையிருக்கிறது. அந்த முறையையும் ஒழித்து விடுகிறோம். அதை நீக்கி, யாரிடம் நிலம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு பட்டாவும், குத்தகைதாரருக்கு எவ்வளவு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவேண்டுமோ அதையும் கொடுத்து இதையும் ரயத்துவாரி நிலமாக மாற்றியமைத்து விடுகிறோம். இதிலுள்ள சிறிய வித்தியாசம், மற்ற இரண்டு மசோதாக்களிலும் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு அதிகமாக “பேஸிக் ஆன்யுவல் தாம்” இருந்தால் இவ்வளவு மடங்கு என்று போட்டிருந்தோம். இந்த “லீஸ் ஹோல்ட் கிராமங்களுக்கு” ஒரே ஸ்லாபாகச் செய்திருக்கிறோம். காரணம், சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில், கோள ராஜ்யத்திலிருந்து சென்ற சட்டம் இந்தவிதமாக ஸ்லாப் ரேட் போடுவது அரசியல் சட்டத்தின் 31-வது பிரிவின்கீழ் வராத நிலையில் அது செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருப்பதனால், இந்த “லீஸ் ஹோல்ட் வில்லேஜஸ்”-க்கு, அவைகள் எஸ்டேட் என்று வராததினால் ஒரே விகிதத்தில் கொடுப்பதாகப் போட்டிருக்கிறோம். இதை செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து

**THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION 483
INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)
AND TWO OTHER BILLS**

4th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

மீண்டும் இது இச்சபைக்கு வரும். அப்பொழுது ஷரத்துக்களை விரிவாக, ஒவ்வொன்றாகப் பரிசீலனை செய்யலாம். எனது மோஷனை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The motions are before the House for discussion.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதால் இதைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்ப வில்லை. இருந்தாலும் எங்கள் ஜில்லாவின் பிரச்சனைகள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும் செலெக்ட் கமிட்டியில் எங்கள் ஜில்லாப் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தினாலும் அமைச்சர் அவர்களின் ஞாபகத்திற்கு ஒரு சில குறிப்புகளை மட்டும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். முன்பு, வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்தபோது யார் யாருக்குப் பூமிகள் இனாமாகவும், குத்தகைக்காகவும் கொடுக்கப்பட்டனவோ அந்த பூமிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ரயத்துவாரியாகி யார் யார் அதில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நல்ல திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு முதன் முதலாக ஜமீன்தாரி முறையை ஒழித் தோம் என்ற பெருமை இந்த நாட்டிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தான் உண்டு என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். அதே முறையில் மீதியுள்ள ஒரு சில பூமிகளைக்கூட, சிறிய இனாம் களையும் இன்று அடியோடு ஒழித்து விடவேண்டுமென்ற முறை யில் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோ தாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம். இங்கு எல்லாப் பூமிகளுக்கும் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கும்போது, ஒருவர் 30 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பூமி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டத்தை நாம் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கும்போது அதற்குப் பிறகு சிறிய இனாமாகயிருந்தாலும், அதிகப்படி பூமியை இன்னொருவர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதானது செல்லுபடியாகுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் உச்சவரம்புச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அங்கு கூடலூர் தாலுகாவில் ஜன்மி முறை என்று இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசிக்கொண்டு வருகிறேன். முன்பு ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தவர்களிடம், “அங்கு இப்படிப்பட்ட ஜன்மி முறை இருக்கிறதா, அதை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத் திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டதற்கு அங்கு ஜன்மி முறை இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பு இச் சட்டசபையில் இதுபற்றி கேள்வி நேரத்தின்போது, “அப்படி

[Sri J. Matha Gowder]

[4th May 1962]

ஒரு மந்திரியும் இதில் சொல்லியிருக்கமாட்டார்” என்று இன்றுள்ள ரெவின்யூ அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த சிக்கலைக் குறித்து சற்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாக்களில் 3-வது மசோதாவில் வருமென்று நினைக்கிறேன். சிறிய இனங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் அது வருமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும் சிறிய இனம் என்று எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கூடலூர் தாலுகாவில் ஜன்மி முறை இருக்கிறது. எவ்வளவோ ஆண்டுகளாக அந்த பூமிகளில் விவசாயம் செய்துவரும் மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இன்று ஒரு ஆர்.டி.ஓ.-வைப் போட்டு என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் என்னென்ன சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேரில் எனக்கு ஒரு சிறிய அச்சம் ஏற்படுகிறது, அதாவது இதை ஜன்மி முறை.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிற அந்தக் கூடலூர் பகுதி இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரவில்லை. அதற்காக தனிச் சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம்.

SRI J. MATHA GOWDER : இதற்குத்தான் நான் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்தது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக அமைச்சர் அவர்களிடம் அந்த ஜில்லாப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லி சலித்து விட்டேன். இன்றையதினம் ஆனந்தத்தோடு, சந்தோஷத்தோடு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கூடலூர் தாலுகா வந்து விடும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் என் தைரியத்தை குறைத்து விட்டார்கள். இதில் அது வரவில்லை, கொண்டுவரப்படும் என்றார்கள். எப்பொழுது வரும்? இனியும் ஐந்தாண்டுகள் கடந்து விடுமோ என்று பயமாகயிருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த பட்ஜெட் கூட்டத்திலாவது இதற்காக ஒரு மசோதாவை அவசரமாகத் தயாரித்து இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஜில்லாவைப்பற்றி நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு எந்தவிதமான வழிமுறையும் இதுவரையில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. நாம் இன்றைக்கு எவ்வளவோ பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்கூட, எவ்வளவோ விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை கொண்டுவந்திருந்தாலும்கூட, அவைகளின் மூலம் எந்தவிதமான வேலையையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றாலும் ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்றாலும் முடியாத நிலையில் இன்றுள்ள நிலைமை அங்கு அமைந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக இந்த ஐந்தாண்டுகளிலும் ஒரு சிறிய வேலைகூட நடத்த முடியவில்லை என்பதை

4th May 1962]

[Sri J. Matha Gowder]

மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற பகுதிகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பயன் அடைகிற நேரத்தில் ஒரு பகுதி மக்கள் மட்டும் இதனால் பாதகம் அடைகிறார்கள் என்று வரும்போது, அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நான் இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே கூடலூர் பகுதியை உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவில்லையென்றால், மூன்றாவது திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் பலன் ஒன்றையும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அனுபவிக்கப் போவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேலும், குத்தகை நிலத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குத்தான் சரியான விளக்கம் கொடுத்தார்கள். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 99 வருஷத்திற்கு வீஸுக்காக வெள்ளைக்கார கம்பெனிகளிடம் தேயிலைத் தோட்டங்கள் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடலூர் வட்டாரத்தில் 99 வருஷமாகப் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் பூமிகளை வெள்ளைக்காரர்கள் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 99 வருஷம் முடிந்துவிட்டது. இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும் கூட உடனடியாகக் குத்தகைக்கு எடுத்திருந்த இடங்களையெல்லாம் விட்டுவிடுவார்களா என்பது இன்னும் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி நேரடியான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. தொண்ணூற்றொன்பது வருஷத்திற்குப் பிறகு யாருடைய கையில் இந்த இடங்கள் வரும் என்பதும் தெரியவில்லை. ஒருகால் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தபொழுது தேயிலைத் தோட்டத்திற்கும் சேர்த்துக் கொண்டுவந்திருந்தால் அதை நான் வரவேற்றிருப்பேன். வெள்ளைக்காரன் அப்போது பல இடங்களை கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்ததால் பல சிக்கல்கள் எழுந்தன. அதன் காரணமாக சட்டத்தை அங்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. இப்பொழுது 99 வருஷம் கழிந்த பிறகும் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? வெள்ளைக்கார கம்பெனியின் கையிலேயே பத்தாயிரம் ஏக்கர்களை விட்டுக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பத்து ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டமிருந்தால் அதில் மத்தியில் இரண்டு ஏக்கர் பூமியில் அங்குள்ள விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் தற்போது அந்த இடத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்று வெள்ளைக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த இரண்டு ஏக்கர் நிலமும் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதை நாம் தெளிவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போது நாம் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. சட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட கூடலூர் பகுதிக்குச் சட்டம் எப்போது வரும் என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் இப்போது விவசாய மக்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று உடனடியாக சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்து

[Sri J. Matha Gowder]

[4th May 1962]

வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தச் சட்டம் வரும்பொழுது, 99 வருஷங்களாக இருந்துவந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடலூருக்கு இந்தச் சட்டம் வரவில்லையென்ற காரணத்தினால்தான் செலெக்ட் கமிட்டியில் அந்த ஜில்லா விஜய்ஸ்வரங்களைப் போடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்து செலெக்ட் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை இப்போதே கூடலூர் பகுதிக்கும் கொண்டுவர முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் தனியாகத்தான் ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் உடனடியாக ஒரு மசோதாவை கூடலூர் பகுதிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இனம் ஒழிப்பு மசோதா 1962-வது வருஷத்திலாவது கொண்டுவந்ததற்கு நான் இந்த அரசாங்கத்தையும் நண்பர் வெங்கட்ராமன் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதாவைப்பற்றித் தெளிவுபடுத்தும்போது அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் 1937-ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பித்து இப்பொழுது வரக்கும். உள்ள நிலைமைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1937-ம் வருஷம் திரு. பிரகாசம் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. ஜமீந்தாரிகளை ஒழிப்பதற்கும் இனம் களை ஒழிப்பதற்கும் சேர்த்துத்தான் அந்தக் கமிட்டி போடப்பட்டது. இதைப்பற்றி அந்த ரிப்போர்ட்டில்கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1946-ம் வருஷத்தில் ஜமீன் இனம் ஒழிப்பு மசோதா கொண்டுவந்த காலத்தில் இனங்களை ஒழித்தாகவேண்டும் என்று ஓரிஜினல் மசோதாவில் இருந்தது....

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, is it not a convention that the Hon. Members who are to be in the Select Committee may express their views in the meetings of the Select Committee and that opportunities may be given now to other hon. Members to express their views on the motion now before the House?

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, every hon. Member has got a right to speak, whether he is a Member of the Select Committee or not.

MR. SPEAKER : The hon. Member may continue his speech.

SRI K. T. KOSALRAM : 1946-ம் வருஷத்தில் ஸ்ரீ பிரகாசம் மீண்டும் முதல் மந்திரியாக வரும்பொழுது ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக வந்த காலத்தில் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் இனங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று

**THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION 487
INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)
AND TWO OTHER BILLS**

4th May 1962]

[Sri K. T. Kosalram]

இப்பொழுதுதான் நண்பர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்துக்கள் எல்லாம் ஒரிஜினல் மசோதாவில் இருந்தது. இதை முன்னால் கொண்டுவந்தபொழுதும் இதில் டிஸ்கிரிமினேஷன் கூடாதென்று சொன்னவர்களும் அன்றைய சட்ட சபையில் இருந்தார்கள். டிஸ்கிரிமினேஷன் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் அன்றைய சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியிலும் இருந்தார்கள். டிஸ்கிரிமினேஷன் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவுசெய்தது அன்றைய துர்ப்பாக்கிய சம்பவம். அன்று இப்பிரச்சனை பிரசிடென்ட் வரைக்கும் சென்று தமிழ் நாட்டில் அரசியல் வாதிக்குள் பெரும் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்படுவதற்கும் வழி ஏற்பட்டது. இனாம்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் அன்று அநேகம் பேர் இருந்தார்கள். இதை எதிர்த்தவர்களும் எதிர்க்கட்சியில் ஏராளம் பேர்கள் இருந்தார்கள். அன்றைய சட்டசபையில் இதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் சிறிய சிறிய கிராமங்களிலெல்லாம் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் போன்றவர்கள் சென்று வேலை செய்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தார்கள் அரசாங்கத்தார். ஆனால், சந்தர்ப்பம் கொடுத்தாலும், ஏழை எளிய விவசாயிகள் (திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) வக்கீல்களுக்கு ஏராளமான வருமானம். அதோடு அரசியல்வாதிகளுக்கு இடமும் இருந்தது. ஆனால் மொத்தத்தில் கஷ்டப்பட்டவர்கள் விவசாயக் குடிமக்கள். கடைசி வரையில் கஷ்டப்பட்டவர்கள் அவர்கள் தான். என்னுடைய ஜில்லாவில் மடப்புறம் என்று ஒரு கிராமம், திருநெல்வேலியில் ஒரு கிராமம், இப்படி வரிசை வரிசையாக கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கேயுள்ள ஜமீன்தார்கள் மேல்வாரம், குடிவாரம் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் என்று, அவர்களுக்குள்ள பண பலம், அதிகார பலம் இவைகளையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு மேல்வாரம் கிடையாது, குடிவாரம் கிடையாது என்று சொல்லி, அவர்களை பல கோர்ட்டுகளுக்கு இழுத்துச் சென்று, ஒரு அளவுக்கு முடிவு கட்டியிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கக் கூடியவர்கள், உதாரணமாக கலுங்குவளை என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகள், 5 அல்லது 6 மாதங்களுக்கு முன்பு இப்போது கொண்டுவரப்படும் சட்டம் வந்திருந்தாலாவது பிழைத்திருப்போம், மேல்வாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் அடித்து விரட்டி, கீழ்வாரம், மேல்வாரம், எல்லாம் தங்களுக்குத்தான் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்து வருகிறார்கள். நாங்கள் ரெஸிஸ்ட் செய்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 10 அல்லது 15 வருஷங்களாக இந்த மசோதா ஒவ்வொரு சபையிலும் வந்திருக்கிறது. நண்பர் சிதாராம் ரெட்டி அவர்கள் இருக்கும்போது நான் போகும் முன்பு, மறு எலெக்ஷன் வருவதற்கு முன்பு நிச்சயமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார். இந்தச் சபையில் நான் அப்போது மெம்பராக இருந்தேன். ஓரளவுக்கு இப்போதாவது வந்திருக்கிறது. அப்படி வந்திருக்கிற

11 00
a.m.

[Sri K. T. Kosalram]

[4th May 1962]

மசோதாவில் நண்பர் கௌடர் பேசிய மாதிரி இன்னொரு டிஸ்க்ரிமினேஷன்—பாகுபாடு—இருக்கிறது. கூடலூர் தாலுகாவை விட்டு விடவேண்டிய அவசியமென்ன என்று கனம் அமைச்சர் விளக்குவார் என்று நினைக்கிறேன். முன்னால் சொன்ன டிஸ்க்ரிமினேஷியை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். ஏனென்றால் பிரகாசம் ரிப்போர்ட் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. இன்னின்ன விதமாக சர்வே செய்யலாம் என்று அப்போதே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூடலூர் இன்டரஸ்ட் என்ன என்று மந்திரி அவர்கள் துருவிப் பார்த்தால் தெரியும். என்ன வெஸ்டெட் இன்டரஸ்ட் இருக்கிறது எப்படி வேலை செய்கிறது, மந்திரி கவனத்திற்கு வர முடியாமல் என்ன தடை இருக்கிறது என்பதை மந்திரி வெங்கட்ராமன் அவர்கள் துருவிப் பார்த்தால் இந்த மசோதாவில் அதையும் சேர்க்க வகை செய்ய முடியும். சட்டம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுவார்கள். சட்டத்திற்காக நாம் இருக்கிறோமா? அல்லது நமக்காகச் சட்டம் இருக்கிறதா? கூடலூர் தாலுகாவைச் சேர்க்க முடியுமா என்பது செலெக்ட் கமிட்டியில் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். மொத்தத்தில் டிஸ்க்ரிமினேஷன் இல்லாமல் பார்ப்பது நல்லது. இந்த மசோதாவைப் பற்றி 15-20 வருஷத்திய சரித்திரத்தைச் சொன்னேன். இவ்வளவு ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். துண்டு துண்டாக சில இடங்களில் ரெக்கார்டுகள் இருக்கலாம். பரிபூர்ணமாக லான்ட்ஹோல்டரிடம் இருக்கும் ரெக்கார்டுகள் குடிகளிடம் இருக்க முடியாது. ரெக்கார்டு இருக்கிறவர்களுக்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்து 1947-ல் ஜமீன்தாரியைப் போக்கிய மாதிரி இனாம்தார்களையும் போக்கி டிஸ்க்ரிமினேஷன் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன, நீதி ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன என்று டில்லியில் உள்ள சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போகிறார் இனாம்தார். குடிமக்களால் டில்லி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியுமா? அல்லது ஹைக்கோர்ட்டுக்குத்தான் போக முடியுமா? இல்லை, ஓர்ட்டர் கோர்ட்டுக்குத்தான் போக முடியுமா? எல்லாத் தீர்ப்புக்களையும் எக்ஸ்-பார்ட்டியாகவே செய்திருக்கிறார்கள். சட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து, குடிவாரம் அவனுக்கு இருக்க முடியாமல் ஆக்கிரமித்திருந்தால் அதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நிலம் சேரும் முறையில் ஏற்பாடு செய்து, அதற்கான வழிகளைக் காண வேண்டும் என்பது எனது அசை. இப்போது செலெக்ட் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் என்னையும் அங்கத்தினராகப் போட்டிருப்பதால் இப்போது இதைப்பற்றி சனிஸ்தாரமாகப் பேச உத்தேசிக்கவில்லை. டிஸ்க்ரிமினேஷன் இல்லாத நிலையை உண்டுபண்ணும்போது மீண்டும் ஒரு தாலுகாவில் டிஸ்க்ரிமினேஷன் இருப்பதை மாற்றி இந்த மசோதா நல்ல முறையில் கொண்டு வரப்படும் என்ற முறையில் இந்த மசோதாவை வரவேற்று, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கும் அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்களைப் பாராட்டி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4th May 1962]

MR. SPEAKER: In Lok Sabha it is an established convention that Members, whose names have been proposed to serve on a Select Committee or Joint Select Committee, are not permitted to speak in the House on the motion to refer the Bill to a Select Committee or Joint Select Committee. As a matter of fact, we are also adopting this convention. So I hope those hon. Members whose names have been proposed for the Joint Select Committee will not take part in this discussion.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஒரு பெண் மெம்பரைக் கூடப் போடவில்லை என்ற காரணத்தினால் இப்போது உரிமையோடு பேச விழைகிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளை எடுத்தவர்கள் ஒன்றிரண்டு பெண்களையும் எடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் இப்போது கொண்டு வந்தது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. காரணம் அரசாங்கத்திற்கும் உழைக்கின்ற விவசாயிக்கும் இடையில் இருந்து வருகிற இனம்தார்களை ஒழித்து, ஜமீந்தார்களை ஒழித்தமாதிரி இனம்தார்களையும் ஒழித்து, இரு வார்த்தை வைத்திருக்கும் இனம்தார்களை ஒழித்து ஒரு நல்ல நிலைமையைக் கொண்டு வரும் முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. இதே சமயத்திலே எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கூடலூர் தாலுகா, செங்கோட்டை தாலுகா, கன்னியாகுமரி ஜில்லா ஆகிய மூன்றிலும் இருக்கின்ற பிளாண்டேஷன்களுக்கும் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். காரணம் அநேகம் பேர்கள் அந்தக் காலத்தில் அரசாங்கத்தின் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவர்கள், 99 வருஷக் குத்தகை எடுத்து, காலனா செலவில்லாமல், வருஷத்திற்கு லட்சக் கணக்கில் இன்றைக்கும் சம்பாதித்து வருவதைப் பார்த்து இத்தகைய நிலைமையை நீடிக்க விடுவது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி 99 வருஷக் குத்தகையில் உடலிலேயிருந்து ஒரு சொட்டு வியர்வை விடாமல், உண்டுகொழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி மிகச் சீக்கிரத்தில் இதற்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருவார இனம்களைப் போக்கு வதற்காகக் கொண்டு வந்த மசோதாவிலே, இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போவதால், அதை ஷரத்துவாரியாக எடுத்துப் பார்க்க வேண்டாமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை என்ற காரணத்தினால் ஒருசிலவற்றை அவர்கள் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ரயத்துக் களுக்குப் பட்டா கொடுக்கும்போது பழைய ஜமீன் ஒழிப்புச்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th May 1962]

சட்டத்திலேயும், மற்ற சட்டத்திலேயும் எவ்வளவு கஷ்டம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று நடைமுறையில் தெரிந்திருக்கும். சாதாரணமாக அவர்களுக்கு செட்டில்மெண்ட் ஆபீஸர் மூலமாகவோ அல்லது டைரக்டர் ஆஃப் செட்டில்மெண்ட்ஸ் மூலமாகவோ, உண்மையில் அவர்கள் சொத்தை வாங்கியிருந்தாலும் பட்டா கொடுப்பது கிடையாது. கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்பட்டு, வக்கீல்களுக்குச் செலவழித்து, இடையிலே இருக்கின்றவர்களுக்குச் செலவழித்து, இவ்வளவு அவஸ்தைக்கு உட்பட்டு, உரிமையைப் பாதுகாக்கும் சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஏழை ரயத்துக்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சொட்டச் சொட்ட உழைத்து, அதனுடைய பயனை அனுபவிக்க முடியாமல் கடைசியில் ஏமாந்து போகும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இனிமேலாவது தக்க முறையில் சட்டத்தை இயற்றி அவர்கள் பயனை அனுபவிக்க வழி செய்தால் அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் எத்தனையோ திட்டங்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்குப் பட்டா கிடைப்பதற்கு அரும்பாடுபடுகிறார்கள். அத்தகைய கஷ்டங்களை நடைமுறையில் கண்ட நாம் அவைகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது முக்கிய நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ஷரத்தையும் முன்பு இருந்த மசோதாவிலிருந்து அப்படியே காப்பி அடித்திருக்கிறோம். நஷ்ட ஈட்டை மாற்றுவதைத் தவிர அப்படியே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக தொல்லைகள் வரும். அத்தகைய நடைமுறையில் பட்ட கஷ்டங்களை எவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைக்க வழி இருக்கின்றதோ அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதிலே பொறுத்தக் கமிட்டி கவனம் செலுத்தினால் வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும்.

நஷ்ட ஈட்டில் யாருக்குப் பங்கு இருக்கிறது என்று கேட்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது 35-வது பிராவில். உரிமை இருக்கிறது என்பதை 6 மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்னும் 3 மாதம் அவகாசம் கொடுக்க அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. போன சட்ட சபையில் பட்டுக்கோட்டை அங்கத்தினர் திருவாளர் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 12½ லட்சம் வரையில் அரசாங்க கஜானாவில் இருக்கிறது. யாருக்குச் சேரவேண்டும் என்பதே தெரியாமல் இருக்கிறது. நஷ்டஈடு பற்றி அறிக்கையை கெஜெட்டில் வெளியிட்டு சும்மா இருந்து விடுகிறோம்.

அசெம்பிளி அங்கத்தினர்களே பெரும்பாலோர் கெஜட் பார்ப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது எங்கே ரயத்துக்கள் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, எவருக்கு உரிமை இருக்கிறது, இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கோ அல்லது யாருக்கு நஷ்டஈடு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவோ நோட்டீஸ் அல்லது கடிதம் மூலம் அனுப்பி அவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் வசதிகள் அளிப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்கது. முன்பு 6 மாதம் டைம் கொடுத்து, இன்னும் 6 மாதம் டைமும் பின்பு கொடுத்திருந்தோம். அது இப்போது 3

4th May 1962] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

மாதமாக ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்பது தெரியாது. அதையும் அதிகரிக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

கிளாஸ் 9-லே ரயத்துக்கள் லாண்டா அல்லது பிரைவேட் லாண்டா என்பது ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டிலேகூட நிர்மானிக்கப் படவில்லை. இப்போது ரயத்துக்கள் லாண்ட் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதே சலுகையை பிரைவேட் லாண்ட் ஓனர் களுக்கும் கொடுக்கலாம். சட்டத்திலே விசாரணை செய்து அதன் மூலம் அது ரயத்துக்கள் லாண்டா அல்லது பிரைவேட் லாண்டா என்ற முடிவுக்கு நாம் வருகிறோம். அப்படி ரயத்துக்கள் லாண்டா அல்லது பிரைவேட் லாண்டா என்பது விசாரணை செய்யப்பட்டு, பிரைவேட் லாண்ட் என்று முடிவு செய்துவிட்டாலும், அதற்குப் பிறகும் பிரைவேட் லாண்ட் ஓனர்கள் விசாரணைக்கு உட்பட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் கிளாஸ் 11-லே உள்ளபடி மறுபடியும் இந்த பிரைவேட் லாண்ட் ஓனர்கள் விசாரணைக்கு வந்த பின்னர்தான் அவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்படும் என்றால், அது வக்கீல்களைப் பொறுத்த வரையில் வாழ்க்கைக்கு வளமான பாதையாக அமையுமே தவிர, லாண்ட் ஓனர்களைப் பொறுத்த மட்டில் மேலும் செலவுக்கு வழி வைக்கக் கூடிய பாதையாகத்தான் அமையும். இந்தக் காரணத்தினாலே, இதையெல்லாம் சிக்கல் இல்லாமல் தீர்ப்பதற்கு பொறுக்குக் குழு வினர் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நஷ்ட ஈட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதிலே பல ஸ்லாபுகள் வைக்கப்பட்டு 20, 25, 30 மடங்குகள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் வருமானம் அதிகமாக உள்ள இடங்களுக்கு 17½, 15, 12½ என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறையும்போது மட்டும் 20, 25, 30 என்று 5 மடங்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, வருமானம் அதிகரிக்கும்போது மட்டும் ஏன் 2½ மடங்கு அளவுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. ஆகவே, அதையும் நல்லமுறையிலே கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்திலே நஷ்ட ஈட்டைக் கணக்குப் போடும்போது அந்த சட்டத்திலே கட்டுப் பாடி, ஜோடி, குவிட் ரெண்ட் போன்ற பலவகைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் குறைக்கும்போது, ஒரு கிராஸ் இன்கம் 50%-க்கு குறைவாக இருக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அதையும் கவனிக் கும்போது, இந்த 2½ மடங்கு என்பது மிகவும் பாதிக்கிறது. அப்போது வருகின்ற நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையானது மிகவும் குறை வாக இருக்கும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு சில கருத்துக்களி லெல்லாம் பொறுக்குக் குழுவினர் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஜமீன்தாரி சட்டத்திலே இருக்குமளவுக்கு குறைகள் இல்லாத சட்டமாகவும், அதைக் காட்டிலும் குறைவான ஷரத்துக்கள் உள்ள சட்டமாகவும் இருக்கப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th May 1962]

டிரிபியூனல் போடுகிறார்கள். நல்ல எண்ணத்திலே நீதிபதியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் உள்ளவர் டிரிபியூனல் தலைவராக நியமிக்கப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஸ்பெஷல் அப்பெலேட் டிரிபியூனலுக்கு மட்டும் 2 ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட் நீதிபதிகளுக்கு சம்பளம் அதிகம். இரண்டு நீதிபதிகள்தான் இதற்கு வேண்டுமா, ஒரே ஹைகோர்ட் நீதிபதி பார்த்துக்கொள்ள முடியாதா என்பதையும், செலவைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்ற வகையிலும், இந்த சட்டத்தை அமைத்தால் தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் பல தொல்லைகள் இல்லாமல் நிலைமையே மாறிவிடும் என்பது என் கருத்து. அதனாலே ரெவின்யூ இலாகாவுக்கும் தொல்லைகள் பல குறையும் என்ற காரணத்தினாலே, இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வர வேற்கிறேன்.

SRI M. KARUNANITHI : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத் தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு, பொறுக்கக் குழுவிற்கு அனுப்பப் படுகின்ற இந்த மசோதாவையொட்டி ஒருசில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கும், உழவர்களுக்கும் இடையிலே இருக்கின்ற இடைத்தரகர்களை ஒழிக்கும் வகையிலே கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்த மசோதா வரவேற்கப்படவேண்டியது. இது நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படுகின்ற அந்த நிலைமைகளுக்கு முன்னால், இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்குமானால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கக்கூடும். நிலங்கள் சர்வே செய்யப்பட்ட பிறகு இந்த மசோதா வருகிறது என்றாலும், காலதாமதமாகிவருகிறது என்றாலும், இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் வரவேற்கத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது என்பதை நான் இங்கு கூறிக் கொள்கிறேன்.

1948-ம் ஆண்டு ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு மசோதா வந்தபிறகு, அதிலே பலப்பல திருத்தங்கள் அடிக்கடி செய்யப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆகவே, இந்த மசோதா வந்த பிறகும் அப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் அடிக்கடி வராத அளவுக்கு பொறுக்குக் குழுவினர் நல்ல வகையிலே ஆய்ந்து இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த அமைதி நிலங்களைப்பற்றிய நிலைமைகள் வெவ்வேறு விதத்திலே இருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபட்ட நிலைமை காணப்படுகிறது. ஆகவே, அந்த நிலைமைகளை நல்ல வகையிலே கவனித்து, தெரிந்து முடிவு செய்வதற்கு அந்தந்த மாவட்டங்களிலே உள்ள வக்கீல்கள் சங்கங்களின் ஆலோசனைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அவரவர் களுடைய முடிவுகளும் தகுந்த முறையிலே கவனிக்கப்பட்டு, அந்த முடிவுகளின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுமானால், பாராட்டத்தக்க வகையிலே, அடிக்கடி திருத்தங்கள் இல்லாத நிலைமையில் உருவாகுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

4th May 1962]

[Sri M. Karunanithi]

ஆகவே, அந்தந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற வக்கீல்கள் சங்கங்களின் யோசனைகள் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை வரவேற்கின்ற அளவிலே பொறுக்குக் குழு இந்த யோசனையைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM :

கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மசோதாக்கள் மூன்றும் நோக்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வரவேற்கப்படவேண்டியவையே. எதிர்க்கட்சிகள் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கருதியோ, என்னவோ அல்லது அவர்கள்மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை காரணமாகவோ, என்னவோ கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பல விஷயங்களைப் பேசிவிட்டார்கள். இதுவரை நடந்துள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் குறைபாடுகள் சாமானியமானவை அல்ல. இந்த மசோதாக்கள் 14 வருஷங்களுக்கு மேல் காலம் தாழ்ந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த 14 வருஷத்திலே இந்த இடைத் தரகர்கள் செய்த வேலை சாமானியமானது அல்ல. அவர்கள் சாமானியமான ஆட்களும் அல்ல. செட்டில்மெண்டு ஆபீசிலே இருந்து, ரெவின்யூ போர்டுவரையிலே எதையும் ஆக்கவும், அழிக்கவும் வல்லவர்கள். பல தஸ்தாவேஜுகள் இல்லாத காரணத்தினாலும், பிரிசம்ஷன் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், இரு வார சாதாரண குடிவாரம் என்பதே இல்லாத நிலைமைக்கு, ரயத்துக்களுக்கு நிலத்திலே உரிமையே இல்லாத நிலைமைக்கு பல இனம்கள் ஆக்கப்பட்டு, அதனால் கஷ்டங்கள் பல ஏற்பட்டு, அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே புதிதாக ரிகார்டுகள் தயாரித்து, அப்படிப்பட்ட நிலத்தை விற்றும், இன்னுமுள்ள நிலங்களை தங்கள் சொந்த நிலம்போல் அனுபவித்துக்கொண்டும் வருகின்றார்கள். இவர்களை இந்தச் சட்டம் காப்பாற்றுகிறதே தவிர, இதிலே வேறென்றும் இடம் பெறவில்லை. இது அமுலுக்கு வந்த பிறகாவது என்னென்ன நன்மைகள் ஏற்படும், எந்த அளவுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும், அல்லது நடைமுறைக்கு வருமா என்கிற பல சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. மைனர் இனம் சட்டத்தில், குடிவாரம் என்றால் என்ன என்பதே விளக்கப்படாமல் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விளக்கம் கொடுத்தால், அதனால் சங்கடம் ஏற்படும் என்றே அல்லது யார் வேண்டுமானாலும் என்ன அர்த்தத்தை வேண்டுமானாலும் பண்ணிக்கொள்ளாட்டும் என்றே. அல்லது டிரிபியூனல், நீதி மன்றங்கள் முடிவு செய்து கொள்ளாட்டும் என்றே, என்ன காரணத்தினாலே சரியாக விளக்கப்படவில்லை. இன்னும் 8-வது பாராஸிலே, இடைத்தரகர்களை அழைத்து நிலத்தை பாருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th May 1962]

“Grant of ryotwari pattas.—Every person who lawfully owned the kudivaram in an inam land immediately before the appointed day whether such person is an inamdar or not shall, with effect on and from the appointed day, be entitled to ryotwari patta in respect of that land”.

இனம்தாராக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, குடிவாரம் யாருக்கு இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்கப்படும். எத்தனை குடியானவர்களுக்கு இதன்மூலம் நிலம் கிடைக்கப்போகிறதோ என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 40-வது பிரிவோடு சேர்த்துப்படித்துப் பார்க்கவேண்டும். 40-வது பிரிவில் presumption in the case of service inam பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக பெருவாரியான இனம்கள் இந்த விளக்கத்தின் கீழ் வரும். (கனம் ஸ்ரீ. ஆர். வெங்கடராமன் குறுக்கீடு) I am not thinking aloud. I am just trying to point out some of the defects in the Bill.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது 1936 இனம் பொறுத்தவரையிலும், யாருக்கு குடிவாரம் 'ரைட்' இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று செக்ஷன் 9, 10-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். Minor inams stand on a different footing.

SRI M. KALYANASUNDARAM : திருச்சி ஜில்லா, காமநாத புரம் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, திருநெல்வேலி ஜில்லா பெரும் பகுதி ஆகிய இடங்களில், இந்த விளக்கத்தின்கீழ் வரக்கூடிய இனம்கள் முக்கியமாக அதிகமாக இருக்கின்றன. பெருவாரியான குடியானவர்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய மசோதா இது ஒன்றுதான். அதிலும் இதுமாதிரி பலவீனங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'பிரஸம்ஷன்' என்ன சொல்லுகிறது?

“In proceedings under this Act relating to any inam granted for the benefit of any religious, educational or charitable institution or granted to any individual for rendering service to a religious, educational or charitable institution or for the purpose of rendering any other service, it shall be presumed, unless the contrary is proved, that the inam consists not merely of a grant of the melvaram in the land but also the kudivaram therein”.

அப்பொழுது பெருவாரியான இனம்கள் இதில் வந்து விடும். குடிவாரம் உண்டு குடியானவர்களுக்கு என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு யாரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், குடியானவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது தெரியவேண்டும். இதன்கீழ் விதிகள் பிறப்பிக்கப்பட்டது தெரியவேண்டும். குறிப்பிட்ட வாய்தா கேதிக்ஞர் மனுப் போட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது தெரியவேண்டும். இவைகளெல்லாம் தெரிந்து குடிவாரம் இருக்கிறது என்பதை

4th May 1962] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் ஏதாவது கொஞ்சம் கிடைக்கும். ஒட்டகம் ஊசி துவாரத்தில் நுழைகிற மாதிரிதான் இது. இது குடியானவர்களுக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் விசேஷ கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பதினான்கு, 15 வருஷ காலமாக சில இனம்தார்கள், சிறிய ஜாகிர்தார்கள், சிறிய இனம்களையும் இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய இனம்களையும் சொந்த நிலம் மாதிரி ஆக்கிவிட்டார்கள். அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு என்ன உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் குடியானவர்கள் விழிப்புடன் இல்லாத காரணத்தினால் தாங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த நிலத்தை இழந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்குக்கூட மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து குடியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது உள்ள நிலையிலேயே இது நிறைவேற்றப்படுமானால் இடைத்தரகர்கள் போய்விடுவார்கள். வாஸ்தவம். நிலம் பூராவும் தங்களுக்குச் சொந்தம், சொந்தப் பட்டர், என்ற உரிமை கொண்டாடி, சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கும் குடியானவர்கள் குத்தகை விவசாயிகளாக மாற்றப்பட்டக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். இந்த மூன்று மசோதாக்களும் இந்த நிலையிலேயே நிறைவேறுமானால், குடியானவர்களுக்கு பட்டர் பெற்று சொந்த நிலம் கிடைக்கும் என்கிற ஒரு நம்பிக்கை தகர்ந்துவிடும் என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பலவீனங்கள் இதில் இருக்கின்றன. இவற்றை நீக்குவதற்கு இந்த மசோதாக்கள் செலெக்ட் கமிட்டி முன்பு போகிறது என்பது வாஸ்தவம். இடைத்தரகர்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல விவசாய சீர்திருத்தத்தின் நோக்கம். இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவரும்பொழுது குடியானவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கமும் இருக்கிறது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அம்மாதிரி நோக்கம் இல்லை என்றால், அது வேறு விஷயம். அம்மாதிரி நோக்கம் இருக்கிறது என்று இதுவரையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நோக்கம் உண்டு என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இவற்றில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் மிகவும் முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். இது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகவேண்டிய நிலையிலே இருப்பதினால், பின்னர் பல விஷயங்களையும் பற்றி யோசிக்கலாம்.

நஷ்டஈடு கொடுப்பதுகூட ஏறத்தாழ தாராளமாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எப்படியாவது பாடுபடுகிற குடியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டும், உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும், கிராமப்புற ஏழை உழவர்களின் வாழ்க்கை உயரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாகத்தான்

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th May 1962]

இனம்தார்களுக்கு சிறிது நஷ்டஈடு அதிகமாகக் கொடுத்தாலும், அதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகக் கருதவில்லை. அதை அரசாங்கத்தின் சக்திக்கும், தைரியத்திற்கும் விட்டுவிடலாம். எவ்வளவு பணம் இருக்கிறதோ, எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அதன்படி செய்யட்டும். குடியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். நமது நோக்கம் இடைத்தரகர்களை ஒழிப்பது மட்டுமல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிப் பார்க்கிறபோழுது செலெக்ட் கமிட்டியில் இதையெல்லாம் விவாதித்து திருத்தக் கூடாதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். எனக்கு 10 வருஷகாலமாக ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டியின் அனுபவம் உண்டு. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதா செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போயிற்று. அதற்கு முன்பு பல மசோதாக்கள், விவசாயிகளுக்கு நிலம் அளிக்கக்கூடிய, சில அற்ப உரிமைகள் அளிக்கக்கூடிய மசோதாக்கள் ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்வந்திருக்கின்றன. முதலிலே இந்த சபையில் வந்த மசோதாவைவிட, ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்வந்த பிறகு அது பிற்போக்கான அம்சங்களைக் கொண்டதாக திரும்பி வந்த அனுபவம்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதாவும் ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதுதான் பயம். ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால், இந்த சபையிலிருந்து போகக்கூடிய 14 பேர்களும், அந்த சபையிலிருந்து வரக்கூடிய 7 பேர்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியுமா என்பது ஒரு சந்தேகம். அமைச்சர் அவர்களுக்கு சங்கடமான நிலைமை ஏற்படும், அவர் தலைமை தாங்கக்கூடியவராதலால். இந்த எண்ணிக்கையை நாற்பத்தைந்து வரையிலும் அதிகரிக்க இடம் இருக்கிறது. நாற்பத்தைந்து பேர்களுக்கு மேற்படக் கூடாது என்பதுதான் விதி. இருபத்தொன்று பேர்கள் தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில்லை. அப்படி நிர்ணயிக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை இந்தச் சபையில் இரண்டு பேர்களுக்கு, கவுன்சிலிலிருந்து ஒருவர் என்ற அளவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்னும் இந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதுபற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டியை நான் ஆட்சேபிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஆட்சேபிக்கவேண்டுமென்பது தான் நோக்கம். இருந்தாலும், சட்டத்தில் அதற்கு இடம் இருக்கிறது. பிறகு காலதாமதம் ஆகும், ஆகையினால் இப்பொழுதே ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டி போட்டு முடிவு செய்வது நல்லது என்று கருதி ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டி வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஜாயிண்டு செலெக்ட் கமிட்டியில் அசெம்பிளி அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகரிப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். அதற்கேற்றவாறு கவுன்சில் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தால்கூட

4th May 1962] [Sri M. Kalyanasundaram]

பாதகம் இல்லை. இருபத்தொன்று அங்கத்தினர்கள் என்று இருப்பதை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அம்மாதிரி அதிகமாக அங்கத்தினர்களை சேர்த்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் கூறிய அடிப்படையில், நோக்கம் நிறைவேற்றக்கூடிய அடிப்படையில் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இனம் ஒழிப்பு மசோதா இருதரப்பினர்களும், அதாவது ஆளும் கட்சி, எதிர்கட்சி ஆகிய இருதரப்பினர்களும் ஆதரிக்கும்படியான ஒரு பொதுவான மசோதா. பெருவாரியான ஏழைகளுக்கு இதன் மூலம் நிலம் கொடுக்கும்படியான ஒரு நிலைமையைக் கருதிதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம். ஆனால், இன்றைய நிலைமையில் குத்தகை சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்த ரயத்துகள் குடிவார பாத்தியதை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை எப்படி நிரூபிப்பது என்ற பிரச்சனை இதில் அதிகமாக எழுகிறது. நிலம் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களிடம் இருக்கும் பொழுது இதை சுலபமாகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். ஆனால், அதே நேரத்தில் பல விதத்தில் இன்றைக்கு சில இடங்களில் இனம் நிலம் சொந்த நிலம் மாதிரி பாவிக்கப்பட்டு, விற்றப்பட்டு, வாங்கப்பட்டு, பல கைகள் மாறி வருகின்றன. எப்படி மாறிவந்தாலும்கூட யாருக்கு நிலம் இனமாகக் கொடுக்கப்பட்டதோ, அவர் பேரில்தான் அந்த பட்டா இருக்கிறதே தவிர, நிலம் வாங்கியவரிடம் அது மாற்றப்படவில்லை. மூல புருஷர் யாரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர் பேரில் தான் அந்த நிலம் இருந்துவரும். அதை 'ப்ரபோஸல்' நிலம் என்று தஞ்சை ஜில்லாவில் சொல்லிவருகின்றனர். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய இனங்களில் பெருவாரியாக குடிவார பாத்தியதையை நீக்கி, மிராசதாரர்களே, இருவார பாத்தியதையையும் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, குடியானவர்களை வெளியேற்றி விட்டார்கள். அதாவது, பாக்கி ஏற்பட்ட காரணத்தினாலே குத்தகை பாக்கி பல காலங்களில் ஏற்பட்டிருந்தால் அதன் காரணமாக நிலங்களிலிருந்து குடியானவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எப்படி பாத்தியதை கொடுப்பது? கர்ணிகரிடம் யார் சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதற்கு கணக்கு இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்தக் கணக்கிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுவதா, அல்லது இப்பொழுது யார் கையில் அந்த பாத்தியதை இருந்து வருகிறதோ, அதை எடுத்துக்கொள்ளுவதா என்ற சிக்கலான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நாம் பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதோடுகூட நண்பர் கௌடர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இனம் ஒழிப்பு என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னும் பல பூதங்களை அழக்கி வைப்பது மாதிரி இருக்கிறது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நமது தமிழ் நாட்டிலே எல்லா நிலங்களையுமே ரயத்துவாரியாகக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இன்னும் இந்த

[Sri K. R. Sambandam]

[4th May 1962]

11-30
a.m.

மாதிரி பல இனங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதனால், பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படக் கூடும். அந்தப் பகுதிகளில் ரோடுகள் போட முடிவதில்லை. பொதுவாக இருக்கக்கூடிய சமுதாய நிலத்தையெல்லாம் தங்கள் சொந்த நிலமாக சிலர் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் அனுபவிப்பதற்கு விடுவதில்லை. அப்படி நிலைமை இருப்பதனால்தான், மற்ற இனங்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது நண்பர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இருவார பாத்யதையை அவரே வைத்திருந்தால் நஷ்டஈடு கொடுப்பது யாருக்கு என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. சகோதரி ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சொன்னதுபோல், இந்த மாதிரி சிக்கல்களில் குடியானவன் போய் நிரூபிப்பது என்பது முடியாத காரியம். இப்பொழுது பல டிரிப்யூனல்கள் இருக்கின்றன. பாபநாசம் தாலுகாவில் திரு. கருப்பையா மூப்பனார் என்பவரின் நிலங்களில் குடிவாரம், மேலவாரம் ஆகிய இரு பாத்யதையும் இருந்தன. குடிவாரத்தை நிரூபிக்க டிரிப்யூனல் நியமிக்கப்பட்டது. குடியானவர் நிகாண்டு மூலமாக, நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு பாத்யதை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல், கோயில் சாரி தூக்குவதற்காக சில நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரி நிலங்களுக்கு “நாமினல்” குத்தகை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பல வருஷங்களாக அனுபவித்து வந்தபோதிலும், அந்த உரிமை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி இருப்பதை எல்லாம், இப்பொழுது நியமிக்கப்படும் பொறுக்குக் கமிட்டி நல்ல முறையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு. இந்த இனம் ஒழிப்பு மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA RAO : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்தார் கொண்டுவந்த இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். வேடசந்தூர் தொகுதியிலே ஒரே ஒரு சின்ன கிராமத்திலே மட்டும் இந்த மாதிரி இனம் இருக்கிறது. அதை “ஜோடி” கிராமம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தின் பெயர் வாணிக்கரை. பட்டாக் கொடுக்கப்படாமலும், சர்வே ஆகாமலும் இருப்பதனால், பிளாக் டெவலப்மென்ட் மூலமாக அடையக்கூடிய நன்மைகளைப் பெறவோ, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன்கள் வாங்கவோ முடியாமல் அங்குள்ள மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்கத்தார் நஷ்டஈடு கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்காவிட்டாலும் சரி, உடனடியாக சர்வே செய்து, இந்த “ஜோடி” முறையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் இரண்டு வருஷகாலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சென்ற சட்டசபையிலேகூட இதற்காக ஒரு மசோதா

4th May 1962] [Sri S. Nunjunda Rao]

கொண்டு வந்து, அதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கும் விட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பொறுக்கு கமிட்டி என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுது நியமிக்கப்படும் பொறுக்குக் கமிட்டியானது சீக்கிரத்திலேயே இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனைசெய்து, இன்னும் 2 அல்லது 3 மாதங்களில் இதை சட்டமாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி சட்டம் வந்தால் வாணிக்கரை போல் சிறிய ஊர்களில் இருக்கிற மக்கள் பிளாக் டெவலப்மெண்டினால் ஏற்படுகிற நன்மைகளைப் பெற முடியும். திண்டுக்கல்லுக்கு அருகே அனைப்பட்டி என்ற ஊர் இருக்கிறது. கோயில் பூஜை செய்வதற்காக கொடுக்கப்பட்ட இனம் அது. அங்கேயும் பட்டா கொடுக்காமல், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன் வாங்கவோ, வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களின் நன்மையைப் பெறவோ முடியவில்லை. இதைப்போல் இருக்கிற இனங்களை எல்லாம் ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இனம் ஒழிப்பு மசோதாவைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இனங்கள் இருந்ததினால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அளிப்பபட்டார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து கடன்வாங்க முடியாது. குறிப்பாக உணவு இலாகா மூலம் அந்தப் பகுதிகளில் மராமத்து செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், யாருக்கு நஷ்ட கூடுகொடுப்பது என்பதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் உணவு உற்பத்தி இலாகா சர்வே செடிஸ்மென்ட் நடத்த முடியவில்லை. அந்த பகுதிகளில் மராமத்து வேலை செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல, சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்க முடியாமலும் ஐனங்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். இந்த மசோதா மூலமாக உடனடியாக இவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கிறது. நமது நாட்டில் மூன்று விதமான முறைகள் இருந்தன. அவைகள் ஜமீன்தாரி, இனம், ரயத்துவாரி, என்பன. ஏற்கனவே ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. இந்த மசோதா மூலமாக இனம்தார் என்ற ஒரு வகுப்பும் நம்மை விட்டு போகிறது. நாட்டிலே இனி ரயத்துவாரி என்ற ஒரே முறைதான் இருக்கும். இதன் மூலமாக நமது நாட்டிலே பல அபிவிருத்திகள் ஏற்படும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள செங்கோட்டை, நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூடலூர், கன்யாகுமரி மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளுக்கு இந்த மசோதா பொருந்தாது என்று தெரிகிறது. செங்கோட்டைப்பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 10 அல்லது 12 விசுவமான இனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதா சட்ட மாவதற்கு முன், மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று பகுதிகளிலும் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அங்கே உள்ள இனங்களை எப்படி திருந்தலாம் என்று செவ்வனே ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஒரு சட்டக் கமிஷனையோ அல்லது வேறு ஒரு கமிஷனையோ நியமித்து, அவற்றை ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட் வந்தால், நல்ல

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [4th May 1962]

தொரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாக, நான் குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று பகுதிகளுக்கும் ஒரு கமிஷனை நியமித்து, அந்தக்கமிஷன் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, அங்கேயுள்ள இனங்களை விரிவான முறையில் ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தபின் அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது நலம் என்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எதிர்ப் கட்சியிலுள்ள நண்பர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் இந்த மசோதாவில் ரயத்துவாரிப் பட்டாக்கள் கொடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருவாரங்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் இனம்தார் ரயத்துவாரிப் பட்டாவைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற சொன்னார். 10-வது பிரிவைப் பார்த்தால், அதிகமான பொறுப்பு நிலச்சுவான்தாருக்குத்தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். 10-வது கிளாஸிலே கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“ Provided that the landholder has cultivated himself, the lands referred to in this sub-clause by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry from the 1st day of July 1950 and has been in direct and continuous possession of such lands from that date ”.

அதன்படி, 1950-ல் அவர் சொந்த விவசாயம் செய்திருக்க வேண்டும். அந்த “ பர்டன் ஆப் ப்ரூப் ” நிலச்சுவான்தாருக்குத் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஐமீன்தார்களுக்கோ, இனம்தார் களுக்கோ நன்மை அளிக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மசோதா இல்லை. பாடுபடக்கூடிய ஏழைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற் காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற் காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இனம் ஒழிப்பு மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இனங்களில் கோவில் இனமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். பல இனங்கள் பராதினம் செய்யப்பட்டுள்ளன. குடி மக்கள் ஏராளமான பணம் செலவழித்து, அந்த இனங்களை சீர்திருத்தம் செய்து அனுப்பித்து வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவரவர்கள் செப்ப விட்டு செய்துவந்த இனம் நிலங்களை அவரவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும். பொதுக் காரியங்களுக்கு சில இனங்கள் கொடுக்கப் பட்டு, எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து கட்டிடங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையும் இந்த இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும். இம்மாதிரிப் பொதுக்காரியங்களுக்காக வாங்கப்பட்டுள்ள இனங்களுக்கு எந்தவிதமான கார்பன் சேஷனும் கொடுக்காமல் எடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு செலெக்ட்

4th May 1962] [Sri R. S. Veerappa Chettiar]

கமிட்டியார் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என் வணக்கத் தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. DURAIYARASAN :** சபாநாயகர் அவர்களே, நீண்ட காலமாக நாட்டு மக்களும், எல்லாத் தரப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளும் எதிர்பார்த்த இந்த மசோதா காலந்தாழ்த்தி வந்தாலும், இதைக் கொண்டுவந்தமைக்காக இந்த அமைச்சரவையை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே முன்னால் பேசிய எங்களுடைய சட்டமன்றக் கட்சி துணைத்தலைவர் சொன்னது போல, மாவட்டவாரியாக வக்கீல்கள் சங்கங்களைக் கலந்து அவர்கள் தரக்கூடிய நல்ல அம்சங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள பரிசீலனைக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜமீன் ஒழிப்பு முறைகள் ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்டிருந்தபோதிலும், குறிப்பாக எங்களுடைய பகுதிகளில், 1951-ம் ஆண்டே சர்க்காரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதிலும், விவசாயிகள் தாங்கள் பட்டா வாங்குவதில் ஒவ்வொரு நீதி மன்றங்களாக ஏறி இறங்கி வர வேண்டிய நிலையே நிலவி வருகிறது. கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் நல்ல சட்டம் என்றாலும், ஓட்டைகள் நிறைந்ததாக இருப்பதனால்தான் நாட்டிலே குடியானவர்கள் அவர்களுடைய நிலங்களுக்குப் பட்டா வாங்குவதில் பல சங்கடங்கள் நிறைந்த சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ள மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுடைய சொந்த மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கிப் பிரதேசங்களில் ஜமீன் இனம் கிராமங்கள் மிக அதிகம். அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு ஏக்கராவுக்குப் பட்டா வாங்க, 1951-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவகாரங்கள் இந்த 1962-லேகூட தீர்ந்த பாடில்லே. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் அதில் அரை ஏக்கரை விற்று நீதி மன்றங்களில் அலைந்து திரியவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அது போல் அல்லாது, இந்த மசோதா விரைவில் செயல் படக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இனம்தார்கள் தாங்களே தங்கள் பண்ணையில் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் பட்டா செய்துவிடுவது நல்லதல்ல. அவர்களை ரயத்துக்களாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதும் நல்லதல்ல. அது வரை சர்க்காரில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்கள் எல்லாமே, இடைத்தரகர்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது நடை முறையில் நடக்கவில்லை. உதாரணமாக, கஞ்சூர் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்திலே யார் நேரிடையாக சாகுபடி செய்கிறார்களோ, யார் உண்மையான விவசாயியோ அவர்கள்தான் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பலனை பெற முடியும். மொத்த குத்தகைக்காரர்களுக்கு சட்டத்தின்படி ஒரு

[Sri A. Duraiyarasan]

[4th May 1962]

வித உரிமையும் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பிறகு வந்த பல சட்டங்களின் மூலம் உள்குத்தகைக்காரர்கள், சட்டத்தின் பலன் எதையும் அடையமுடியவில்லை. அதன் பிறகும் வந்த சட்டங்களின் மூலம், உயர் நீதி மன்றங்களின் பல தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. அதைப் போல இந்தச் சட்டம் ஆகக் கூடாது என்று நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அதிக சவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இனம்தார்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் பேரில் பிளாமி குத்தகைச் சீட்டு எழுதிவைத்துக்கொண்டு, உண்மையான விவசாயிக்கு ரிகார்டு கொடுக்காமல் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, உண்மையான விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க மசோதாவில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. RANGASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜமீன் அபாலிஷன் சட்டம் ஏற்படுத்தி சுமார் 10 ஆண்டுகள் வரை அந்த ஜமீன்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியாமல், கோர்ட்டுகளில் கேசுகள் நடந்து நின்ற நாளாக இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். உதாரணமாக, எங்கள் பகுதியில் உள்ள கன்னிவாடி ஜமீனை எடுக்கும்போது, அங்கே உள்ள ஆணைப்படி கிராமத்தையும் சேர்த்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த கேசு நடக்கும்போது, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அந்த கிராமத்தை எடுத்தது தப்பு என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அதை திருப்பி ஜமீனுக்குக் கொடுக்கத் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள். அந்த ஜமீன்காரர்கள், அந்த கிராமத்தை எந்த விதமான நஷ்டஈடும் இல்லாமலே திருப்பிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதேபோலத்தான், சிறுகோவில்கள் சம்பந்தமான நிலங்களை உள் தரகர்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். சிறிய விஸ்தீரணம் உள்ள நிலங்களாக இருந்தால், அது யாரைச் சேர்ந்தது என்று தெரியாத அளவுக்கு ரிக்கார்டுகள் சரியாக இல்லை. அந்த மாதிரி இனம் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களுக்கும் நஷ்டஈடு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அப்படி யாருக்குக் கொடுப்பது என்று தெரியாத நிலையில், அதைச் சர்க்காரே நஷ்டஈடு கொடுக்காமல் எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முதலில் அறிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதில் சம்பந்தப்பட்ட ரயத்துக்களுக்கு எந்தவிதமான கொந்தரவும் இல்லாமல் பட்டா போடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இந்தமாதிரி ஜமீன் லாண்டுகளை எடுக்கும்போது, ஜமீனுக்கும் சர்க்காருக்கானதற்கான தகராறுகள் இருந்தது. ஆனால் இந்த மசோதா அப்படியில்லை. குடியானவர்கள் சம்பந்தப்பட்டது, அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல், அந்த முறையில் நன்றாக ஆராய்ந்து ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டி வகை செய்து, அந்த

4th May 1962]

[Sri R. Rangaswamy]

குடியானவர்களுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவும் இல்லாமல் அமுலாகும் முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை முழுமனதுடன் ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

* SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த காலத் திலேயே இனம் குடிக்கும் தங்களுக்கும் ஒரு ஆதரவு கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் வெகு நாட்களாக ஆவலாக இருந்தார்கள். இப்பொழுதுதான் அதைப் பெறுவதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இந்த மசோதா இப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் செல்லுகிறது. இதிலுள்ள பல அம்சங்களை அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தவுடன் இனம் குடிக்கும் பாதுகாப்பான ஆதரவு கிடைத்து விடும் என்று எண்ணிய இனம்தார்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்தே குடியானவர்களை வெளியேற்றம் செய் திருக்கிறார்கள். குடியானவர்கள் அப்பாவிகள், விலரம் தெரியாத வர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இருந்த பாத்யகையை அவர்கள் சில இடங்களில் விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்த உரிமைகளை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தன்மை யில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஷரத்துக்களும் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு பொறுக்குக் கமிட் டிக்கு இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப் படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சில இடங்களில் குடியானவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக நிலங்களை சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இனம் தார்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இரண்டு வாரமும் தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று எப்படியோ ஏற்பாடு செய் திருக்கிறார்கள். அநேகம் இடங்களில் இனம்தார்கள் நிலத்தை வைத்திருக்கும் குடியானவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்று வதற்காக பல தீங்குகளைச் செய்தோ சட்ட மூலமாகவோ அல்லது வேறு வகைகளிலோ நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். அவைகளை இந்தக் கமிட்டி நன்கு விசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சில இனம் தார்கள் சில இடங்களில் குடியானவர்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பறித்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். குடியானவர்களும் தங்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் எதற்கு, அவர்களுடன் தங்களுடைய வாதாட முடியாது என்ற காரணத்தால் நிலங்களையும் இனம்தார்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையும் பொறுக்குக் கமிட்டி கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இனம் நிலங்களை மொத்தக் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறவர்களுடன் இனிமேல் கேஸ் போட்டுக்கொண்டு இருக்க முடியாது என்ற காரணத் தாலும் பல குடியானவர்கள் நிலங்களை எடுத்துக்கொடுத்திருக் கிறார்கள். இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri R. S. Arumugam]

[4th May 1962]

சில இடங்களில் குடியானவர்களுக்கு இழைத்த தீங்குகளுக்குப் பயந்து உரிமைகளை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு குடியானவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாடுவதற்கு தங்களுக்கு போதிய பணவசதி இல்லாத குடியானவர்களுக்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் வழி வகை செய்து கொடுப்பதோடு அவர்கள் கோர்ட்டில் வாதாடுவதற்கும் சர்க்கார் நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி நிதி வசதி செய்து கொடுத்தால் எந்தவிதத்திலும் தவறு இல்லை என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இவைகளை யெல்லாம் இந்தப் பொறுத்துக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்வதோடு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. DHANDAYUTHAPANI : சனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து அதில் இரண்டொரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரணமாக பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியில் கடந்த நான்காண்டு காலமாக செட்டில்மெண்ட் சர்வே நடந்து வருகிறது. அந்த இடத்தில் ரயத்துவாரி பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு காரணம், மேல்வாரதாரருக்கும் குடிக்காணி பாத்தியதை உள்ளவர்களுக்கும் பட்டா வசூலிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அது மறுக்கப்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்தால் மேல்வார உரிமை உள்ளவர்கள் குடிக்காணி பாத்தியதை உள்ளவர்களிடம் மிகவும் சொற்ப தொகை கொடுத்து நிலங்களை எழுதி வாங்கிவிட்டார்கள். இந்த பட்டாவை எப்பொழுது கொடுக்கப் போகிறார்களோ என்ற ஒரு நிலையில் குடிக்காணி பாத்தியதை உள்ளவர்களிடம் எழுதி வாங்கி மேல்வார உரிமை உள்ளவர்கள் பட்டா வாங்குவதற்கு காத்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுக்கு முன்பாக வாங்கி இருந்தால்தான் செல்லும் என்ற உத்தரவு பிறப்பித்தால் குடிக்காணி பாத்தியதை உள்ளவர்களிடம் அந்த நிலத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வதுடன் பொதுவாக காம்பென்சேஷன் கொடுப்பதைப் பார்த்தால் அது மிகவும் நுறைவான தொகையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இரண்டொரு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் 100 வேலி அல்லது 600 ஏக்கர் உள்ள கிராமத்தில் 200 ஏக்கருக்கு மேல் குடிக்காணி மேல்வார ரயத்துள்ள நிலங்களாக இருக்கின்றன. அட்வான்ஸ் காம்பென்சேஷன், இண்டரிம் காம்பென்சேஷன், பைனான்ஸ் காம்பென்சேஷன் எல்லாமாகச் சேர்ந்து அந்த கிராமத்திற்கு 13

[4th May 1962] [Sri M. Dhandayuthapani]

ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அது மிகவும் குறைவான தொகை. அது தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு மட்டும் போகவில்லை. ஒரு கிராமத்தில் எவ்வளவு மிராசுதாரிகள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அந்தத் தொகை போகிறது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள குடிக்காணி மேல்வார பரத்தியதை உள்ளவர்களுக்குப் போகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் மேல்வார குடிக்காணி ரயத்துவாரி வழியில் பார்த்தால் மூன்றில் ஒரு பங்கு வாரம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைவான தொகை காம்பென்சேஷனை ஒதுக்கப் படுகிறது. அதை உயர்த்த வேண்டும். எந்த அளவு அவர்களுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI SAW. GANESAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இனம் சம்பந்தமாக இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பிரேரணையை கூர்ந்து கவனித்தேன். அதில் சில திருத்தங்களைக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த சபைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இனம்சீனில் பலவகையில் பல ஊழியங்களுக்கு என்று இருப்பன போக மக்கள் பயன் பெறுவதற்கு என்று போதிய அளவு இனங்கள் இந்த நாட்டில் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கோவில்கள், நாளிகள், மாதா கோவில்கள், கல்வி நல்லயங்கள் இவைகள் போன்ற பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பல்வேறு ஆண்டுகளாக பல கைகளில் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. அவைகள் எதற்காக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளை சிலர் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படிச் செய்தால் நியாயமோ அந்த முறையில் செய்து வருகிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் அல்லது அதில் ஆவல் கொண்டவர்கள் அவற்றை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நமக்கு இந்த தேசத்தில் அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட கல்வெட்டு இலாகாக்கள் கணக்குப் போட்டு அவைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பதிப்பித்தும் இருக்கிறார்கள். செப்புப் பட்டயங்களிலும், கல் வெட்டுகளிலும் அவைகளை யெல்லாம் நாம் நன்கு காண முடியும். நல்ல காலமாக பின் வந்தவர்கள் அந்தக் கல்வெட்டுகளில் என்ன எழுதி இருக்கிறது என்பதை அறியாமல் அதை அப்படியே வைத்து விட்டார்கள். செப்புப்பட்டயங்களில் என்ன எழுதி இருக்கிறது என்று தெரியாமையால் அவைகளையும் அப்படியே வைத்து விட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது அப்படியே இருக்கின்றன. அதனால்தான், கோவில்களிலே அல்லது பாறைகளிலே வெட்டப்பட்டிருக்கிற எழுத்துக்கள் அல்லது தகடுகளிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கிற எழுத்துக்கள் அழிக்கப்படாமல் காப்

[Sri Saw Ganesan]

[4th May 1962]

பாற்றப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம், ஆட்சியிலே கருத்து செலுத்தியவர்கள்படி எடுத்தும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து, எந்த அறத்தைக் காப்பதற்காக அவை வழங்கப்பெற்றனவோ அந்த அறத்திற்கே இப்பொழுது வழங்கப் படுகிற 'காம்பென்சேஷன்' என்று சொல்கிற நஷ்டஈடு போன்றவை நேரடியாகப் போய்ச் சேரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதைத் தனி மனிதர்களைப் போல் நாம் பாவிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதும் என்னுடைய அழுத்தமான வேண்டுகோள்.

சமுதாய வளர்ச்சிக்காகவே அது கொடுக்கப்பட்டது. கோவில் அல்லது பள்ளிக்கூடம், அல்லது மாதா கோவில், அல்லது வேறு அறத்துறைகள் என்று சொன்னால், அவையெல்லாம் சமுதாய வளம் பெருகுவதற்கு, சமுதாய அற உணர்வு பெருகுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட, வழங்கப்பெற்ற நன்கொடைகள். இவற்றை நாம் மனதிலே பதித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கு மேலே இந்த நஷ்ட ஈடு கொடுக்கின்றபோது, அது கேவலம் பண உருவிலே அமையாமல் பண்ட உருவிலே அமையும் படியாக இருக்கவேண்டும். அதுவும் இதுபோன்ற அறம் காக்கும் இடங்களுக்கு, அறம் பேணும் நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் போது, annuity என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறார்களே அது போல் வருடமானமாகக் கொடுத்தால், பயனுள்ளதாகவும், நன்மை பயப்பதாகவும் இருக்கும். பண உருவிலே அல்லாமல் நெல் போன்ற தானிய உருவிலே கிடைக்கும்படிச் செய்தால் பயனுடையதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்வதற்கான வழிகளையும், அதை எப்படி அமைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் அமைச்சர் துறையினர் நன்கு சிந்தித்து, அந்தக் கருணைக் கண்ணோடு பார்த்து, இதை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீளப் பேச நான் விரும்பவில்லை. இவ்வளவு சொன்னால் போதும் என்று கருதுகிறேன். நினைவில் இருந்து சொல்கிறேன். பழங்காலத்தில் அறம் கொடுத்தவர்கள் எல்லோருடைய உள்ளமும் எப்படியெல்லாம் இருந்தது என்பது அந்தச் சாசனங்களின் அடியிலே இரண்டு, நான்கு வரிகளிலே எழுதப்பெறும். சில இடங்களிலே அது சாபம் போல் அமையும். "இந்த அறத்திற்கு ஊறு செய்வான் எழு வழி எச்சம் அறுவான்" என்ற குறிப்பும், அதற்குக் கிழே, "அறம் செய்தான் செய்தான் அறம் காப்பான் பாதம் திறம்பாமல் சென்னி மேல் வைத்து" என்று எழுதப் பெற்றிருக்கும். "இந்த அறத்தைச் செய்தவன் தனக்கு பின்னே" இந்த அறத்தைக் காக்க இருக்கிறார்களே எண்ணற்றவர்கள் அவர் களுடைய திருவடிகளையெல்லாம் தன்னுடைய தலைமேல் சுமக்க அதை என்றும் காப்பார்கள், புரப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் செய்தேன்" என்பதை அருமையான குறள்பாவாக அமைத்து முடித்தார்கள். இதையெல்லாம் அமைச்சர் துறையினர் கவனத்திலே கொண்டு, அந்தப் புண்ணியங்களெல்லாம் நமக்குக் கிட்டமாறு, அந்தப் பாபம் நம்மை வந்து அடையாத

4th May 1962]

[Sri Saw Ganesan]

வாறு காக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* SRI KR. RM. KARIAMANICKA AMBALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இனம் கிராமங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இனம் கிராமங்கள் இதுவரை எந்த அபிவிருத்தியும் அடையாமல் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்கள் முற்போக்கான நிலையை அடையச் செய்வதற்கு எல்லாவித முயற்சிகளும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு, ஜமீன் ஒழிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் மற்றச் சலுகைகள் முதலியன இதுவரை கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக கண்மாய் மராமத்து முதலிய வேலைகள் செய்யப்படாமலும் இருக்கின்றன. அவர்கள் எந்தக்கடன் கேட்டாலும், அவர்களுடைய கிராமம் 'இனம் ஒழிக்கப்பட்ட' கிராமம் ஆக்கப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் இதுவரை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களுக்கு கிடைக்கிற அளவு இந்த இடங்களுக்கும் இனிமேலாவது கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் 'ஸ்பெஷல்' ஆகக் கவனிக்க ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் ஏற்படுத்துகிற வகையில் பொறுக்குக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே ஜமீன் ஒழிக்கப்பட்ட கிராமங்களில்கூட, கூட்டுப் பட்டாக்கள் இருப்பது சர்க்காரிலிருந்து கடன் போன்றவைகளை வாங்குவதற்குப் பெரும் தடையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த இனம் முறையை ஒழித்து செட்டில்மென்ட் செய்கின்ற காலத்தில், தனித் தனியாக அந்தந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்குகிற முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கூறியதுபோல், மடம், தர்மாலயம், கல்வி ட்ரஸ்ட் போன்றவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்களை எடுத்துவிடாமல் அவைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இனம் கிராமங்களில் ஏற்கனவே இருந்த இனம்தார்களும், விவசாயிகளும் மீண்டும் கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல், அவர்களுடைய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து, நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த பொறுக்குக் கமிட்டி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

[4th May 1962]

* **SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU** : Mr. Speaker, Sir, while welcoming the Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) and Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bills, I would like to make some suggestions with regard to Inams and also their abolition. The Zamindari Abolition Act which was passed in 1948 and some of the subsequent Acts relating to alienation and other things are there. But unlike zamins, inams are in a peculiar position and are very different from zamins and they have to be very seriously and carefully considered. As I see it, these Bills to abolish Inams will not be extended to the Tiruttani area, inasmuch as the Act enforced by the Andhra Pradesh Government is already in force there. But I request the Government to see that while enacting such Bills, they are extended to our area so that it may be in conformity with what is obtaining in the other parts of the Madras State and it may also avoid the administrative inconvenience and difficulties to the ryots in that area. In this connection, I must point out that even though the Zamindari Abolition Act was enacted in 1948, the ryots are still facing difficulties, with regard to survey and settlement. There is a lot of discrepancy and several defects are being noticed. Especially in cases where survey and settlement was done, the report submitted by the survey party was not corroborated by the settlement party and so also the report submitted by the settlement party was not corroborated by the survey party. Even in cases where pattas are issued, most of the tenants are driven to the courts and their grievances are not being redressed even now. So also in the case of Inams, there may not be proper records to show who is a particular tenant. Even in the case of well established zamin lands, we could not say from the records, who is a tenant and who is having both Kudivaram and Melvaram rights and who is having one right. So, I request the Government to see that while abolishing these Inams, the rights of the existing tenants are protected. In the matter of determining their ownership and how they derived their property, the benefit of doubt should be given to the tenants and their rights should be properly protected. Also in the Zamindari Abolition Act there is a provision for writing off the arrear of rent and non-implementation of the decree already passed provided the tenant concerned pays the land revenue due for two faslis after taking over. So, I request that in these Bills also a provision should be made for restoring the rights of a tenant who has lost his land not due to his failure to pay the rent but due to the whims and fancies of the usurped inamdar who might have bought it.

So far as Service Inams are concerned, the set-up in the village is such that we cannot dispense with the service inams. Most of these inams have been given for their rendering voluntary service. I am of the view that the people who are doing service should be there and their hereditary rights should be protected. Whoever does this service may be given an opportunity to continue to hold their piece of land so that they may continue to render

4th May 1962] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

service to the villages concerned. There are several service inams which when retained will go a long way to develop villages and the activities there.

From the Financial Memorandum attached to the Bills, I find that certain classes of revenue would be derived. In this connection I must point out that certain inamdars might be owning buildings which should also be taken into account. At the time of implementing the Zamindari Abolition Act, several buildings belonging to the zamindars were left out and they were treated as private property. Thus several lakhs of rupees due to the Government as revenue have been lost. So, I request that in the case of Inams, the buildings belonging to the Inamdars should be taken into account for the purpose of revenue and this aspect of the matter should be carefully considered. But if a particular inam has been assigned to one for rendering service, he should be allowed to continue to hold it. With these words, I request the Joint Select Committee to consider these suggestions.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அரிய யோசனை சொல்லிய அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய யோசனைகளை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று இப்போது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய இனம் சட்டத்தின்கீழ் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள், தொந்தரவுகள் பற்றியது. பல அங்கத்தினர்கள் எப்படி கடன் வாங்கமுடிய வில்லையென்றும், பந்தகங்கள் வைக்க முடியவில்லையென்றும், இப்போது இருக்கிற சட்டத்தின் காரணமாகப் பல நன்மைகள் கிடைக்க இயலவில்லையென்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபின் அத்தகைய குறைபாடுகள் நீங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். குடிவார பாத்யதை உள்ளவர்களுக்கு நிலம் பட்டா செய்யப்படும், மேல்வார உரிமை இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் ஒன்றுதான் கிடைக்கும். பட்டா பாத்யதை கிடையாது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் வருவதனால் குடிவார பாத்யதை உள்ளவர்களுக்குப் பட்டா செய்து அந்த உரிமை வழங்கப்படும் என்பது ஒன்று. குளம், கரை புறம்போக்கு என்று இருக்கக் கூடியவைகள் சர்க்கார் நிலமாகப் போய்விடும். ஆகவே இதுவரையில் இருந்த ஒரு தொல்லை இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் மாறிவிடும் என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது பகுதி இந்த மசோதாவைப் பற்றிக் கூறிய யோசனைகளில் இதை இன்னும் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பது. முதலாவதாக கூறிய யோசனை இந்தச் சட்டத்தை கன்னியாகுமரி பகுதி, செங்கோட்டைப் பகுதி, கூடலூர் பகுதி ஆகிய இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்பது. இப்போது சபை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டம் எஸ்டேட்டு

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

கள்—அதைத் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய இனங்கள் சம்பந்தப்பட்டது. இவை எல்லாவற்றையும் சேர்ப்பதனால் ஒரேவிதமான சட்டமாக வரக்கூடிய நிலைமை இருப்பதனால் இது ஒரு சட்டமாக இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூடலூர் பகுதியில் இருக்கும் நிலவுடைமைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராது. காரணம், குழிக்காணம், வாரம் பட்டாதார்கள் என்ற பலவிதமான உரிமை உள்ளவர்கள் கூடலூர் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகக் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டம் வேறுவிதமாக இருக்கவேண்டும். அதேபோலத்தான் கன்னியாகுமரி பகுதி, செங்கோட்டைப் பகுதியிலும் அவைகளுக்குத் தனியாகச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தை அப்படியே அவர்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியாது. இது, நாம் நிலவரி வசூல் செய்துகொள்ளுகின்ற உரிமை சிலருக்குக் கொடுத்திருந்தோமே அதை ஒழிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம். நிலத்தில் இருக்கிற குத்தகை, வாரம் போன்ற உரிமைகளை ஒழிப்பதற்காக அல்ல. ஆகவே தான் திரு. மாதா கௌடர் குறிப்பிட்டபோது 99 வருஷ லீஸ் என்று கூடலூர் பகுதியில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் வைப்பதற்காக கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிற குத்தகை உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரமுடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் உடையதாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். பதினான்கு, பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு என்ன என்ன உரிமைகள் இருந்ததோ அது எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஓரளவு அது பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1936-ஆம் வருஷத்து இனம் என்று சொல்லக்கூடிய இருவார சட்டத்தில் செக்ஷன் 9-ல் யாருக்கு நாம் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் இரண்டாவது பிரிவில் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அந்த மேல்வார உரிமையைச் சிலர் விற்பனையும் இருக்கிறார்கள். இப்போது 1947-ல் யாரிடத்தில் அந்த உரிமை இருந்ததோ என்று செய்வதானது பிறகு பணம் கொடுத்து அந்த உரிமையை வாங்கியுள்ளவர்களைப் பாதிக்கும். அப்படிச் செய்வது தலைவலியைப் போக்கி திருகுவலியை உண்டாக்கக் கூடியதாக ஆகிவிடும். மேல்வார பாத்யதை யாரிடத்தில் இருந்தாலும் குடிவார பாத்யதை யாரிடத்தில் இன்றையதினம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுப்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி பேசும்போது இரண்டு விஷயங்களை 'கனப்பூஷன்' செய்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் போன முறை அங்கத்தினராக இருந்தபோது என்ன சொன்னார்கள் என்றால்,

THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION 511
INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)
AND TWO OTHER BILLS

4th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

‘இன்டரீம் காம்பென்சேஷனே பைனல் காம்பென்சேஷனே
டெபாசிட் செய்து விட்ட பிறகு ஆறு மாதத்திற்குப்
பிறகு அப்ளிகேஷன் போட்டால் ட்ரிப்யூனல் நிராகரித்து
விடுகிறார்கள். பணம் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது’
என்பதுதான். ‘நோட்டிபிகேஷன் கெஜட்டில் போட்டது
தெரியாமல் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு காம்பென்சேஷன் பெற
வழி இல்லை. ட்ரிப்யூனலும் ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது
என்று கூறி மனுவை நிராகரித்து விடுகிறார்கள்’ என்று சொன்னார்
கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் க்ளாஸ் 49-ஐப் படித்துப் பார்த்தால்
இதற்கு அதிலே ‘ரிஸிப்’ கொடுத்திருப்பது தெரியும். இந்தத்
திருத்தத்தைப் பழைய எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்டிலும் கொண்டு
வர இருக்கிறோம். இந்த 49-வது பிரிவில்—

“Subject to the provisions of this Act and subject to such
conditions as may be prescribed, all amounts deposited in the
office of the Tribunal under this Act which remain unpaid before
such period commencing with the date of the deposit, as may be
prescribed, shall be withdrawn by the Tribunal and deposited in
the District Court having jurisdiction over the iruvaram inam
estate concerned, in the name of the landholder or, as the case
may be, in the name of the person in whose favour an order for
payment has been made under this Act.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட்டில் அப்ளிகேஷன் போட்டு
வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: What I said was even
hon. Members of the Assembly did not usually read the gazette.

SRI K. T. KOSALRAM: Then the hon. Lady Member is also
included in it.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I may also be included.
What I want to say is this. Every person claiming the compen-
sation so deposited or any portion thereof, including the principal
or any other landholder, members of his family claiming any por-
tion of such compensation, should apply to the Tribunal within
six months from the date on which the amount was so deposited.
What I want to impress on the Hon. Minister is that many of the
persons do not even know that they can make claims. My
humble submission is that Government must publicize who are
all the persons who can claim such compensation amount. Then
they can know about it and start claiming the amount within six
months. That is my submission.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: முன்பு இருந்த எஸ்
டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் அந்த விளம்பரம் குறித்த
தேதிக்குள் அப்ளிகேஷன் போடாவிட்டால் பணத்தை வாங்க
முடியாத நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த நிலைமையை

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

மாற்றி விட்டோம் என்று சொன்னேன். விளம்பரம் என்றால் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரை கெஜட்டில் போடுவதுதான். எந்த ஊரில் எந்த இனாமில் டெபாசிட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து அவரவர் ஊரில் அந்த இனாம் சட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு இந்த காம்பென்சேஷன் வருவதற்கு முன்னாலேயே பிரத்தியேகமாக நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு, டெபாசிட் செய்த பிறகும் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவசியம் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதற்கும் கூடப் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மைனர் இனாம் அபாலிஷன் மசோதாவில் 3-வது பிரிவைப் படித்தால் யார் யாருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“ Before holding the inquiry under sub-section (2), the Assistant Settlement Officer shall give notice in the prescribed manner to the inamdar, and if the person in occupation of the land is not the inamdar, to the occupant.”

இதன்படி யார் அந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலம் சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் செய்யப் போகிறோம் என்று முதலிலே நோட்டீஸ் கொடுத்து, பிறகு விசாரணை எல்லாம் செய்த பிறகு பணத்தை டெபாசிட் செய்த பிறகு அதைக் கூடப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னால் அந்த இனாம்தாரர்களுக்கு அதிலே அக்கறை இல்லை யென்றுதான் சொல்லவேண்டுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

காம்பென்சேஷனைப் பொறுத்தவரை பல ‘ஸ்லாப்’ களில் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. நியாயமான காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதிகமாக மேல்வார வருவாய் இருப்பவர்களுக்கு 12 பங்கு என்றும் அதற்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியாகவும் இருப்பது சட்டத்திற்குச் சரியானதுதான் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்ட சாசனத்தின் 39-ஏ பிரிவின்படி எஸ்டேட் காம்பென்சேஷன் செல்லுபடியாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மசோதாவிலே மைனர் இனாம்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால்—

“ Every person who lawfully owned the Kudivaram in an inam land immediately before the appointed day whether such a person is an inamdar or not, shall with effect on and from the appointed day, be entitled to ryotwari patta in respect of that land.”

அவருக்குக் குடிவார உரிமை இருக்குமானால், அந்தக் குடிவார உரிமை மேல்வாரதாரருக்கு இருந்தாலும் சரி, அல்லது குடிவார தாரருக்குத் தனியாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு இந்த

4th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

ரயத்துவாரி பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறோம். இதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படுவதற் கில்லை. இதன் காரணமாக யாராவது நிலத்திற்கு உரிமை உள்ள வர்கள் உரிமை இல்லாதவர்களாகப் போய்விடுவார்களோ என்ற 'ப்ரிசம்ப்ஷனுக்கு' இனிமேல் இடம் இல்லை என்று சொல்லி இருப் பதால், ஒவ்வொன்றும் அந்தந்த தனி ஒரு கேசினுடைய விவரங் களைப் பொறுத்ததாக இருக்கும். 'Facts of the case' என்று சொல்வது போல் அந்தந்த கேஸைப் பொறுத்த அளவில் இருக் கும். உரிமை இருந்தது என்பதைப் பற்றி ட்ரிப்யூனலும், அபிஸ் டெண்ட் செட்டில்மெண்ட் ஆபீசரும் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். அதற்காக அப்பீல்களுக்கு இப்போது வழி செய்து கொடுத்திருக் கிறோம்.

ஸ்ரீ கணேசன் அவர்கள், அற நிலையங்களுக்கு எந்த விதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாய் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கிடைக்கின்ற வருவாயை 'ஆன்யுவிடி பேசிசிஸ்' கொடுக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். தானிய ரூபமாகக் கிடைக்கும்படி இருந்தால் அவ்வாறே கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் சொன் னார்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய உட்கருத்து என்னவென்று சொன்னால், யாரிடத்தில் குடிவார பாத்தியதை இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு முழுப் பட்டா உரிமை கொடுத்து அவர்களைச் சுதந் திர நிலையமைக்காரர்களாகச் செய்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் இதனுடைய அடிப்படைக் கருத்து. அப்படி இருக்கும்போது அவர்களிடத்தில் நெல்லைக் கொடுங்கள், பண்டங்களாகக் கொடுங் கள் என்று கேட்க முடியாது. சர்க்கார் என்ன செய்யமுடியும் என்று சொன்னால், அந்தமாதிரி அறநிலையங்கள், தர்ம் ஸ்தாபனங் கள் இவற்றுக் கெல்லாம் காம்பென்சேஷன் இந்தச் சட்டத்தின்படி கிடைப்பதில், இப்போது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிற வருமானத் திற்கும் சட்டப்படி நிர்ணயிக்கும் நஷ்ட ஈட்டுக்கும் ஏதாவது குறை இருக்குமானால் அந்தக் குறைவை அலவன்ஸாகச் சர்க்கார் கொடுத்து விடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் குறைவை சர்க்கார் ஈடுசெய்து விடும். ஆகவே, எந்தத் துறை யிலும் எந்த விதமான நஷ்டமும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. B. NATARAJAN: What would be the commitment by Way of Tasdik Allowance? Whenever the Government bring in such Bills, do they make any calculations? 12-30 P.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு முன்பு எஸ் டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட்டிலும் இதேவிதமான ஷரத்துதான் போட் டிருந்தோம். சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலும் இந்தவிதமான தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுப்பது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு இருந்தாலும் சர்க்கார் ிகாடுக்கவேண்டிய கடமையில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்

[Sri R. Venkataraman]

[4th May 1962]

துக்கொள்கிறேன். சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களால் தாங்க முடியாத சுமையாயிருக்காது என்று நினைக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்று பேசியிருக்கிறார்கள். இதில் குறைபாடுகள் இருந்தால் பரிசீலனைக் கமிட்டி நன்கு ஆலோசனை செய்து திருத்தங்கள் கொண்டு வரும். பரிசீலனைக் கமிட்டியை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவெனில், சட்டப் பிரச்சனைகள் இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளில் சு.டுமான அளவிற்கு குறைவான அங்கத்தினர்கள் இருப்பதுதான் நல்லது. இது, சட்டத்தைப் பொறுத்தது, சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது. சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய ஓரளவு அவகாசம் கொடுத்து நன்கு படித்துப் பார்த்து சொல்லக் கூடியவர்கள் என்ற அந் நிலையில் இருந்தால்தான் நல்லது. இந்த மசோதாவை பரிசீலனைக் கமிட்டி நன்கு ஆராய்ந்து அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்த பிறகு ஷரத்துவாரியாக வருகிறபோது அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு வசதியாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தப் ப்ரேரணையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 members and the mover Hon. Sri R. Venkataraman (14 members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council), to consider the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Bill, 1962 (L.A. Bill No 2 of 1962), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri V. Ramasiah

Sri P. Ramachandran

Sri K. T. Kosalam

Sri R. V. Swaminathan

Sri R. Krishnasamy Naidu

Sri V. Sankaran

Sri K. Ponniah

Sri K. B. Palani

Sri S. Madhavan

Sri K. S. Mani

Sri A. P. Dharmalingam

Sri M. V. Karivenkatam

Sri A. K. Subbiah

Sri A. Raghava Reddy. ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 members and the mover Hon. Sri R. Venkataraman

THE MADRAS IRUVARAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)
AND TWO OTHER BILLS

4th May 1962] [Mr. Speaker]

(14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council), to consider the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri V. Ramaiah

Sri P. Ramachandran

Sri K. T. Kosalram

Sri R. V. Swaminathan

Sri R. Krishnasamy Naidu

Sri V. Sankaran

Sri K. Ponniah

Sri K. B. Palani

Sri S. Madhavan

Sri K. S. Mani

Sri A. P. Dharmalingam

Sri M. V. Karivenkatam

Sri A. K. Subbiah

Sri A. Raghava Reddy. ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the concurrence of the Madras Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 21 members and the mover Hon. Sri R. Venkataraman (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council), to consider the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri V. Ramaiah

Sri P. Ramachandran

Sri K. T. Kosalram

Sri R. V. Swaminathan

Sri R. Krishnasamy Naidu

Sri V. Sankaran

Sri K. Ponniah

Sri K. B. Palani

Sri S. Madhavan

Sri K. S. Mani

Sri A. P. Dharmalingam

Sri M. V. Karivenkatam

Sri A. K. Subbiah

Sri A. Raghava Reddy. ”

The motion was put and carried.

[4th May 1962]

(4) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 5 OF 1962).

* **SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:** Mr. Speaker, Sir, I move "that the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), be taken into consideration."

Members are aware that certain new provisions were introduced in Section 30 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960, providing for exemption of the following categories of buildings :—

(i) buildings, the construction of which has been completed and notified to the local authorities concerned after the date of the commencement of the Act; viz., 30—9—1960;

(ii) residential buildings, the rental value of which, as entered in the property-tax assessment book of the Municipal Council, District Board, etc. exceeds two hundred and fifty rupees per mensem; and

(iii) non-residential buildings, the rental value of which, as entered in the property-tax assessment book of the Municipal Council, District Board, etc. exceeds four hundred rupees per mensem.

The above provisions were introduced with a view to pave the way for a gradual decontrol of the restrictions imposed on the letting of residential and non-residential buildings under the New Act. It was hoped that the landlords would co-operate, in this direction with the Government. But the experience which the Government have gained after working the provisions in Section 30 of the Act for as short a period as a year has belied this hope. The Government find that the landlords have taken undue advantage of the provisions in clauses (ii) and (iii) of Section 30. The Government also find that the landlords are demanding exorbitant rents from the tenants and are threatening them with eviction in case such demands are not conceded. Several landlords have also filed ejectment suits against tenants taking advantage of clauses (ii) and (iii) of Section 30 with a view to get higher and exorbitant rents from the tenants. Numerous representations have been received by the Government praying for relief to the tenants who are threatened by such proceedings and particularly those tenants occupying portions of big buildings which are exempt from the provisions of the Act by virtue of clauses (ii) and (iii) of section 30.

The Government have examined the entire position and they consider that to set matters right and to remove the hardships caused to the tenants, the exemptions provided in clauses (ii) and (iii) of Section 30 should be restricted to individuals flats or separate portion of houses occupied by a single tenant. The object of clauses (ii) and (iii) was to give protection only to that class of tenants who pay low rents (i.e., Rs. 250 for residential and Rs. 400 for non-residential). In actual working, it has been found that in a building where there are several tenants who pay—

4th May 1962] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

individually—rents below Rs. 250 or Rs. 400 the total rent for the whole building sometimes exceeds the above limit with the result that such low and middle income tenants do not get any protection. This lacuna has led to a spate of litigation involving eviction proceedings. It has become necessary to amend these clauses so that this lacuna is removed. At the same time, the Government also consider that as an inducement to prospective builders of new houses, it is necessary to retain the exemption in respect of new buildings, the construction of which has been completed and notified to the local authority concerned, after the commencement of Madras Act 18 of 1960. With the above objects in view, Section 30 of the Act has been suitably recast.

It has been already referred to a Joint Select Committee, when there was an opportunity to express their views. So I request the Hon. House to accept this Bill unanimously.

SRI M. KALYANASUNDARAM :

ஸார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் இதில் அதிகமாகப் பேசப்போவதில்லை. இந்த மசோதாவை வெளியிடுவதில் இருக்கக்கூடிய சில ஒழுங்குகளைக் களை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் நான் எழுந்து நிற்கின்றேன். இந்த மசோதாக்களை எல்லாம் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றி விடுவது என்பது தான் பிலிஸஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவு. இருந்தாலும் இந்த மாதிரி மசோதாக்களை பிரசுரிக்கும்போது, அவைகள் காலாகாலத்தில் அங்கத்தினர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டும். அதற்காக நான் இப்போது இதை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று அர்த்தமில்லை. இந்த மன்றத்திற்கு புதிதாக வந்திருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் மசோதாக்களைப்பற்றி நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வசதியாக காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும், இலாகாக்களும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதற்கு அனுசரணையாக நமது விதியிலே 93-வது விதியின்படி சபாநாயகர் அவர்களே பிரசுரம் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் இந்தமாதிரியான மசோதாவை பிரசுரம் செய்வதற்கு காலதாமதம் செய்யவேண்டிய தேவையே இல்லை. அவசர சட்டமாக கொண்டு வந்திருந்த போதிலும், இது 28-ம் தேதி கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்கு 29-ம் தேதி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 30-ம் தேதி அங்கத்தினர்களுக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டும். சுற்றுப்பயணத்திலிருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு இதைப் பார்த்திருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கூட கிடைத்திருக்காது. ஆகவே இந்த மாதிரியான நிலைமை இனி மேலாவது ஏற்படாமல் இருக்க பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். காலாகாலத்தில் மசோதாக்களை கெஜட்டில் பிரசுரிக்கவேண்டும். கெஜட்டில் பிரசுரிக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல நமது நோக்கம். அங்கத்தினர்களுக்கு தக்க நேரத்தில் கிடைக்கச்செய்ய வேண்டும். மசோதாக்களை அங்கத்தினர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும் என்று விதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "Make it available to the Members" என்றும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [4th May 1962]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கிடைக்காவிட்டால் ஆட்சேபிக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்றாக ஆலோசித்துப்பார்த்து தக்கநேரத்தில் அங்கத்தினர்களுக்கு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக சட்ட இலாகா இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்கிற கருத்தை உணர்த்துவதற்காகத்தான் இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சீனையை கிளப்பினேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த முறையாக இவைகளை எல்லாம் நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அதே முறையைத்தான் அரசாங்கமும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சித்து வருகிறது. சட்டமன்றத்திற்கு கொண்டு வரப்படும் மசோதாவை முன்னதாகவே அங்கத்தினர்களுக்கு அளிப்பதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் எடுத்துவருகிறது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசமும். குறிப்பிட்ட இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் திருத்தத்தோடு வேறு ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்குமா என்று யோசிக்கவேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாகத்தான் 28-ம் தேதிக்கு முன்பு இதைப் பிரசுரிக்க முடியவில்லை. மேலும் ஒரு திருத்த மசோதா என்று மட்டும் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தக் கூட்டத்திலேயே விவாதித்து விடலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆகவே இதில் ஒழுங்குப்பிரச்சீன எழுவதற்கு ஒன்று மில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வீட்டு வாடகை குடியிருப்பு திருத்த மசோதாவை இப்போது கொண்டு வந்ததற்காக நகர மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் என் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். காரணம் நகரத்தில்தான் குடியிருப்பில் ஏற்படுகின்ற அவதிகள் அதிகம். புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட 60-வது ஆண்டு திருத்த மசோதாவில் செக்ஷன் 30-வது பிரகாரம் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தனக்குத் தேவைப்படுகின்றபொழுது வாங்கிக்கொள்ளலாம், இல்லாவிட்டால் வாங்கிக்கொள்வது மிகவும் கஷ்டம் என்று இருந்தது. 1960-ல் பொறுக்கு கமிட்டி போட்டு சட்டசபை, மேல்சபை இவைகளில் எல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டு, இதன் மூலம் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு சலுகை இருக்கவேண்டும் என்றுள்ள முறையில் செக்ஷன் 30-ஐ கொண்டு வந்தோம். அப்படி கொண்டு வந்த பொழுது நான் ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வந்தேன். நகராண்மைக் கழகத்தின்கீழ் இருக்கின்ற இங்குள்ள வீடுகளின் வாடகை கணக்கிடுவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்றும், ஆகவே இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் போன்று ஒரு திருத்தத்தை கொடுத்திருந்தேன். கட்டிடத்தின் வாடகையை கணக்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வரும் போது வாடகை கட்டிடத்தை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து விடுவோம். "Now it is on the basis of tenancy, before it was on the basis of assessment of building." அப்படி பார்க்கும்போது, என்

4th May 1962] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

னுடைய தொகுதியில் பெரும் அரண்மனைகள் போல் கட்டிடங்கள் இருக்கும். அதில் 60 பேர்கள் குடியிருப்பார்கள். ஒவ்வொருவரும் 50 ரூபாய் வாடகை கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது இதில் 250 ரூபாய் என்று பார்த்து போடுவது கஷ்டமாகிவிடும். வியாபார ஸ்தலங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதே நிலைமைதான். 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் என்று அரை டஜன் கடைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவற்றை எல்லாம் நான்-ரெஸிடன்ஷியல் ஏரியா என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 2,000, 3,000 ரூபாய் வரும். இதன் காரணமாக சிறுசிறு கடைக்காரர்கள் சிறிய சிறிய குடித்தனக்காரர்கள் தெருவில் விடப்படுவார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நாம் பாதுகாப்பு கொடுத்தாக வேண்டும். இதையெல்லாம் முன்கூட்டியே கருதித்தான் நான் முன்பே ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அதை அப்போதே அரசாங்கம் ஏற்றுந்ந்தால் இப்போது இதைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. மருமகள் என்ன பதில் சொல்லுவது, மாமியாரே தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில் இப்போது நான் முன்னால் கொடுத்திருந்த அதே திருத்தத்தை இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை முன்னால் அரசாங்கம் கொஞ்சம் பரந்த மனப்பான்மையுடன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் இந்த இரண்டு ஆண்டு காலம் காலதாமதமாகாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்போதாவது இதைக்கொண்டு வந்திருப்பதைப்பார்த்து நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தச் சட்டம் இப்போது கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், இப்போது 250 ரூபாய் என்று இருப்பதற்காக வாடகையை அதிகமாக்கிவிடவும் கூடும். நம்முடைய தலைவர் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் இதில் திருத்தம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்குமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டியிருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது 200 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு வீட்டை காலி செய்தால் அடுத்ததாக 250 ரூபாய் என்று ஆக்கிவிடுவார்கள். ஆகவே "On or before the date of commencement of this Act or 1—5—1962" என்று இன்னொரு திருத்தத்தையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது மே மாதம் ஒன்றும் தேதி 250 ரூபாய் என்றே அல்லது வியாபார ஸ்தலங்களாக இருந்தால் 400 ரூபாய் என்றே இருப்பதை அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயித்து விட்டால் இதில் இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் கூட்டுவதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இதையாவது இப்போது திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் இதைக் கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் இரண்டு வருடம் காலதாமதமாகும். இப்போது 200 ரூபாய் என்றிருக்கக்கூடிய இடத்தை காலி செய்தால், அதற்கு 300 ரூபாய் கொடுக்க ஆட்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு அவ்வளவு நெருக்கடி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக இப்போது 250 என்று திருத்தி இந்த விதி விலக்கை பயன்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பவர்களும் இருப்பார்கள். அதற்கு வக்கீல்கள் ஆலோசனைகளும் கிடைக்கும். ஆகவே

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th May 1962]

இதை 'Any residential building or part thereof, the monthly rent in respect of which exceeds Rs. 250 on or before 1st May 1962.' என்று போட்டுவிட்டால், நகர மக்களை பொறுத்தவரையில் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போதாவது இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திருத்த மசோதாவை கொண்டுவந்ததற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு, இந்தத் திருத்தத்தை முன்னால் கொண்டு வராததின் காரணமாக, பல வழக்குகள் கோர்ட்டுகளில் வந்திருக்கின்றன, அவைகளுக்கு எல்லாம் ஸ்டாம்பு கட்டணம் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது இந்த திருத்த மசோதா வந்ததின் காரணமாக அந்த வழக்குகள் எல்லாம் சக்தியில்லாமல் ஆகிவிடுகின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் இந்த ஸ்டாம்பு கட்டணத்தில் பாதியையாவது திருப்பிக்கொடுக்கலாம். இதில் ஓரளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் கிடைத்திருக்கிறது. ஐம்பது சதவீதமாவது கிடைக்க வழி செய்யலாம் என்று விரும்புகிறேன். வாடகைக்கு இருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் நாம், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் அனுவசியச் செலவு இல்லாமல் கோர்ட்டிங் சட்டத்திலாவது அல்லது இந்தச் சட்டத்திலேயேயாவது போட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் சொன்ன சிறு திருத்தத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தத் தொல்லை யை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KARUNANITHI : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். 1949-ம் ஆண்டு இந்த வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடுச் சட்டம் வந்த நேரத்தில், அதிலே ஒரு புதிய விதி விலக்கு தேவை என்று யோசனைகள் கூறப்பட்டதன் காரணமாக, 1960-ம் ஆண்டில் 30-வது பிரிவு என்று சொல்லப்படுகிற பிரிவு திணிக்கப்பட்டது. இந்தப் பிரிவால் ஏற்பட்ட பல பல தொல்லைகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வேதனை காரணமாக அந்தப் பிரிவிற்குப் புதிய திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். 1949-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே விதிவிலக்கு தேவை என்று 1960-ம் ஆண்டில் ஒரு பிரிவு புகுத்தப்பட்ட காரணத்தினால் அது விளைவித்த புதுத் தொல்லைகள் நீக்குவதற்கு இப்போது மறுபடியும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு பதில் 1960-ம் ஆண்டு திணிக்கப்பட்டுள்ள விதிவிலக்கு பற்றிய 30-வது பிரிவை எடுத்துவிடுவது நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அந்த 30-வது பிரிவில் புதிய வீடுகள் கட்டப்படுகிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் சென்னை மாநகரத்தில் லாப நோக்கத்தில்—

4th May 1962]

[Sri M. Karunanithi]

வாடகைக்கு விடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்—வீடுகள் கட்டப் படுகின்றன. 1951-ம் ஆண்டிலிருந்து 1962-ம் ஆண்டு வரையில் கொஞ்சம் ஊன்றி கவனித்தால், 1951-ம் ஆண்டில் இருந்த வீடுகளின் எண்ணிக்கை 58,000 என்றால், 1962-ல் எண்ணிக்கை 88,000-மாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 30,000 புது வீடுகள் இந்த இடைக்காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகளில் பெரும்பாலான வீடுகள் லாப நோக்கத்தோடு கட்டப்பட்ட வீடுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு வீடுகள் புதிதாகக் கட்டப்படவேண்டுமென்று மாநகர ஆட்சி மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,200 என்றால் 1962-ல் புது வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்று அனுப்பப்படுகிற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை 6,000 என்ற கணக்கில் இருக்கிறது. இப்படி வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏன் ஏற்பட்டது என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகும், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருகிறது என்ற செய்திக்குப் பிறகும் கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் நகரப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டி லாபகரமாக ஆக்கிக்கொள்ள—வாடகைக்கு விட—இப்படி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, புதிய வீடுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப் படுகிறது என்ற நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். விதிவிலக்கு அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சருக்கு கவனமூட்ட விரும்புகிறேன். குடியிருப்புக்காக கட்டிக்கொள்ளப்படும் சிறு சிறு புதிய வீடுகள் அனுமதிக்கப்படலாம். அப்படி அனுமதிக்கப் படுவது மட்டுமல்லாமல் புதிய வீடுகள் கட்டப்படுவதை உற்சாகப் படுத்துவதற்காக 1,200 சதுர அடி கொண்ட அளவுக்குக் கட்டப்படும்போது வீடு கட்டும் பொருள்களான இரும்பு, சிமெண்ட், செங்கல் ஆகிய பொருள்களுக்கு சர்க்காரால் விதிக்கப்படும் சர்சார்ஜிலிருந்து வரி விலக்கு செய்யலாம். அது மாத்திரமல்லாமல் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு மாநகராட்சி மன்றம் சொத்து வரி இல்லாமல் தங்களுடைய குடியிருப்புக்காகவென்று கட்டப்படும் வீடுகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்குகள் அளித்தால் வீடு கட்டுகிறவர்கள் உற்சாகம் அடைவார்கள். அந்த வகையில் உற்சாகம் அளிக்க சர்க்காரும், சர்க்கார் ஒப்புதலோடு மாநகராட்சி மன்றமும் புது வீடுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும், அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டுமென்றும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை விட்டு 1960-ம் ஆண்டு திணிக்கப்பட்ட 30-வது பிரிவை 250 ரூபாய் வாடகை வரக்கூடிய குடியிருப்பு வீடுகள், வணிக ஸ்தலங்களுக்கு 400 ரூபாய் வாடகை வரக்கூடிய இடங்களை விட்டுவிடும் முறையில் திருத்தப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாக இல்லை. அறவே இந்த விதிவிலக்கு தேவை இல்லை என்ற முறையில் திருத்தம் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய கருத்தை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவானது “It is a step in the process of decontrol”

[Sri V. Sankaran]

[4th May 1962]

என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்றால் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இதை உ-கண்ட்ரோல் செய்யவேண்டுமென்பது தான். அதையே கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு போன சட்டத்தில், புதிதாக காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வந்தபோதுகூட ஒரு சில விஷயங்களில் சட்டத்தைத் தளர்த்தினார்கள். புதிதாக கட்டப்படும் கட்டடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் கட்டுப்பாடு கிடையாது என்று போடப்பட்டது. இன்னும் புதிதாக வேறு சில அனுசூலமான ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த ஆக்ட் 1942-லே, டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இண்டியா ரூல்ஸின் கீழ் நெருக்கடிக்காக போடப்பட்டது. இன்றும் நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டதாகக் கூற முடியாது. படிப்படியாகத்தான் தளர்த்தவேண்டுமென்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அதிகப்படியாக கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு ஓரளவு இன்ஸென்டிவ் இருக்கவேண்டுமென்றால் இது போன்ற புதுக்கட்டிடங்களுக்கு விதி விலக்குள்ள ஷரத்து முக்கியம். கண்ட்ரோலை எப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது ஒரு நல்ல கொள்கையாக இருக்க முடியாது. கண்ட்ரோலை சீக்கிரமாக எடுக்கவேண்டுமென்பது தான் கொள்கையாக இருக்கவேண்டும். புது வீடுகளுக்கு விதி விலக்கு என்று இப்படி படிப்படியாக எடுத்து விடும்போது நெருக்கடி தளர்ந்து விடும். பின்னால் கண்ட்ரோலுக்கு அவசியமே இராது. அந்த அடிப்படையில் புதுக் கட்டடங்களுக்கு இந்த சட்டத்தில் பூர்ண விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இந்த சமயத்தில் இன்னொரு யோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஸி.ஐ.டி. மூலமாக காலனிகள் கட்டப்படுகின்றன. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கமே வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் ஓரளவுக்கு இந்த நெருக்கடி குறையும். சர்க்கார் ஆஃபீஸ்கள் வசதியில்லாத கட்டிடங்களில் இருப்பதை மாற்றி, நகருக்கு வெளியே கட்டடங்களைக் கட்டி, அவைகளில் ஆஃபீஸ்களை வைத்து அலுவலர்களுக்கும் அங்கேயே வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் வீட்டு நெருக்கடியும் குறையும், நகரத்தில் ஏற்படக்கூடிய நெரிசலும் குறையும். அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, போனதடவை இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அப்போது இந்த இலாகாவை வகித்து வந்த ரெவின்யூ அமைச்சர் சொன்னார்கள், ஒரு ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டு வைத்துக்கொண்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் எடுத்து விடுவோம் என்று. கூடிய சீக்கிரத்தில் அகாமடேஷன் கண்ட்ரோலை எடுத்து விடவேண்டும். சர்க்கார் அலுவலர்களுக்கு சர்க்காரே க்வார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு இந்தச் சட்டத்திற்கே வேலை இருக்காது. ஆகையால் அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து, கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தச் சட்டத்தையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4th May 1962]

[Sri V. Sankaran]

அடுத்தபடியாக, ஏற்கனவே நிர்வாகத் துறையிலே உள்ள ஒரு சில குறைபாடுகளை, ஓட்டைகளை அடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அதை மட்டும் மேலெழுந்தவாரியாக எடுத்து சொல்லிவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள நினைக்கிறேன்.

1-00
p.m

“அப்பாயிண்ட்மென்ட் ஆப் கமிஷன், இஷ்ஷு ஆப் கமிஷன்” போன்ற சட்டங்கள் சி.பி.சி.-க்கு அப்ளிகபுள் ஆகாமல் இருக்கிறது. அவைகளை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டால், கோர்டு களில் பேர் ரெண்ட் பிக்ஸ் பண்ண கமிஷன்களை அப்பாயிண்ட் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தைப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே கோர்ட்டுகளிலே நிற்குமா, டிஸ்போஸ் பண்ண முடியுமா என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனாலே, கூடிய சீக்கிரத்தில் தகுந்தபடி சட்டத்திலே ஒரு அமெண்ட்மென்ட் கண்டிப்பாக கொண்டுவராவிட்டால், பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிஷன் அப்பாயிண்ட் பண்ணுவதென்றாலோ அல்லது இஷ்ஷு பண்ணுவதென்றாலோ இன்வாலிடாகிப் போய்விடும். இதனால் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிற வால்யூவேஷன்கூட பாதிக்கப்பட்டு விடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அமெண்ட்மெண்டோடு இன்னொரு அமெண்ட்மென்ட் சேர்த்து விடுவது நல்லதென்று நினைக்கிறேன்.

“The Controller shall be deemed to be the person who will have power to issue commission—in such cases as he deems fit to report. The Commissioner's report shall form part of the record”, என்ற இந்த ஒரு திருத்தம் இந்தச் சட்டத்திலே முக்கியம். ஆகவே இது இந்தச் சட்டத்திலே முக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை போன்ற நகரங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள், எவிக்ஷன் பண்ண வேண்டுமென்றும், பேர் ரெண்ட் பிக்ஸ் பண்ண வேண்டுமென்றும் வருகிறது. ஏற்கனவே உள்ளவற்றோடு இவைகளையும் சேர்த்து அங்குள்ள டிஸ்பிரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கு கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலே, இது போன்ற கேஸ்கள் அவ்வளவு சீக்கிரத்திலே டிஸ்போஸ் ஆவதில்லை. ஆகவே, இருவரும் காம்ப்ரமைஸ் செய்துகொண்டால் கேஸ் சீக்கிரம் முடிகிறது. அப்படி காம்ப்ரமைஸ் பண்ணிக்கொள்ளாவிட்டால் ரொம்ப நாள் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட ஹாஸ்ட்மென்ட் எல்லாம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், இதுபோன்ற நகரங்களில் வரும் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்களை டிஸ்போஸ் பண்ணுவதற்கு அடிஷனல் முன்சிப் கோர்டு என்று தனியாக ஒரு கோர்டு ஏற்படுத்தினால், அது தனியாக இவைகளை கவனித்து, இத்தகைய கால தாமதமாகும் நெருக்கடி இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு, “Statutory safeguard to ensure speedy disposal within six months” என்றிருக்க வேண்டும். அதாவது ஆறு மாதத்திற்குள் என்று ஒரு புரொவிஷன் உள்ள ஒரு அமெண்ட்மென்ட் இருக்கவேண்டும்.

[Sri V. Sankaran]

[4th May 1962]

இதனாலே, மாதக் கணக்கில் காத்துக் கொண்டிராமல் அவ்வப் போது முடிந்து விடக்கூடிய ஒரு வசதி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு, சாதாரணமாக இப் போது இம்மாதிரி பெடிஷன்களுக்கு எல்லாம் முக்கால் ரூபாய் பைல் பண்ணும்போது கட்டினால் போதும். இப்படி அடிஷனல் கோர்ட் வைப்பதானால், அதிகச் செலவாகுமே என்று சொல்லலாம். இதற்குத் தனியாக அதனால் ஒரு கோர்ட்டு ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாது என்று சொல்லலாம். ஆகவே, இதற்காக ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அதைக் கொடுப்பதற்கும் மனுதாரர்கள் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிர, இதனால் மூன்றுவித அனுகூலங்களும் கிடைக்கும். முதலிலே, ஆர்பிட் ரேஷன் மேற்கொண்டு நமக்குக் கிடைக்கிறது. இரண்டாவது, அட்ஜூடிகேஷன். மூன்றாவது, எக்சிக்யூஷன். இந்த மூன்றுவித நன்மைகளைப் பார்க்கின்றபோது, இதற்காக ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் கோர்ட் பீசாக வைப்பதிலே கொஞ்சமும் கஷ்டமிருக்காது. ஆகவே இதற்கு ஒரு அடிஷனல் கோர்ட் இத்தகைய இடங்களிலே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இந்த கமிஷன் அப்பாயிண்ட்மெண்டிலே கூட இப் போது பார்த்தால் பேர் ரெண்ட் பிக்ஸ் பண்ணுவதற்கு நாம் என்ஜினியர்களை அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் சிம்பிளிஸை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள ரூல் 8 கொஞ்சம் Cumbersome-ஆக இருக்கிறது. ஆகவே அதையும் சற்று சிம்பிளிஸை செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு சப்பார்டினைட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி சம்பந்தமாக ரெக்கமெண்டேஷன் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே டிப்ரிசியேஷன் வால்யூவைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்படி பார்த்தால், ஒரு கட்டிடமானது 40, 50 வருஷத்தில் வால்யூலெஸ்ஸாகப் போய்விடுகிறது. அப்போது சீரோ வால்யூவாகிவிடுகிறது. அதை மாற்றுவதற்கு யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, முன்னாலே இதற்கு குறைந்த அளவு வால்யூ இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலித்து சீக்கிரத்திலே அதையும் அமுலுக்கு கொண்டுவர திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இப்போதுள்ள 10 (4) பிரிவிலே, 'No order for eviction shall be passed against any tenant who is engaged in any employment notified by Government' என்று இந்த எக்ஸம்ஷன் இருக்கிறது. இப்படி இருக்கிறதே தவிர, ஆபீசுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படக் காணும். உண்மையிலேயே இது மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். இப்போதுள்ள சட்டத்தைப் பார்த்தால், கவர்ன்மெண்ட் ஆபீஸ்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையிலே விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "any building notified by

4th May 1962]

[Sri V. Sankaran]

Government for its purpose” என்று. இப்படி கவர்ன்மென்ட் ஆபீசுகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மற்ற இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த 10 (4)-லே 1, 2 அமெண்ட்மெண்டுகள் போட்டால் மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த ஒரு பிரிவு சீக்கிரத்திலே போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு ரெக்விசிஷன் ஆப் நான்-ரெசிடென்சியல் பில்டிங்கு களில் “even application is in the process of owning business” என்று ஒரு அனுசூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது, கடைசியாக சமீபத்திலே வந்ததிலே, “கேரி ஆன் பிசினஸ்” என்றிருந்தால் போதும், “ஆக்சவல்லாக பிசினஸ் கேரி பண்ண வேண்டிய அவசியமில்லை” என்ற அளவில் இருக்கிறது. அதாவது ஒருவர் ஹார்வி மில்லில் ஏஜென்சி வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து இருந்தாலே, அவர் உண்மையாக அதற்கு தகுதியிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் விண்ணப்பித்து இருந்தாலே போதுமென்ற அளவுக்கு விதி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலே, அவருக்கு பில்டிங் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி இல்லாமல், “ஆக்சவல்லாக ஒருவர் பிசினஸ்” பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே அதற்குத் தகுந்த வகையிலே திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தம் அவசியமென்று நினைக்கிறேன். இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, நல்ல முறையிலே இதைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்திற்கு மற்றொரு திருத்தத்தை கனம் பெண் அங்கத்தினர் திருமதி. அனந்த நாயகி அவர்கள் நகரத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய அளவிலே பேசினார்கள். மிக முக்கியமான திருத்தம். அதாவது கண்ட்ரோல் படிப்படியாக போகவேண்டியது என்பதை ஒத்துக்கொண்டாலும், அப்படிப் போவதினால் அங்குள்ள ஏழை எளியவர்கள் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையிலே அதிகமான மதிப்பை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். இருதாறு ரூபாய்க்கு என்று ஒருவர் ஒரு வாடகை வீட்டில் இருப்பாரானால், இன்றைக்கு அவரை காலி செய்ய உடனே 250 ரூபாய் வாடகைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட, அவர் இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி பிறந்து விடுகிறது. இப்படி தப்பித்துக் கொண்டுவிட்டு, 250 ரூபாய்க்கோ அல்லது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உயர்த்திக் கொண்டு போகலாம். இதிலே முக்கியமானது, சகோதரி அனந்த நாயகி அவர்கள் கூறியதுபோல் பார்ப்பதற்கு மாளிகையாக இருக்கலாம். இருதாறு ரூபாய் வாடகை வருவதாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் அதிலே 60 குடித்தனங்கள் சேர்ந்து வசிக்கும். ஒரே வீடுதான், மாளிகை மாதிரியாக இருக்கும். ஆனால் இப்படி 50, 60 குடித்தனங்கள் இருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்

[Sri K. T. Kosalam]

[4th May 1962]

ஓட்டு வாங்குவதற்காக நேரிடையாக சென்றபோது கண்ட அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் தினந்தோறும் இருக்கும்படியான ஏராளமான ஏழைகளை அப்புறப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திருத்தம் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே இந்த நிலைமையை உணர்ந்து இந்த சிறிய திருத்தத்தை அதாவது கனம் அங்கத்தினர்கள் அனந்த நாயகி, கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதை அரசாங்கமே தம் திருத்தமாகக் கொண்டுவந்தால் நல்லது. அரசாங்கம் என்பது அங்கத்தினர்களின் யோசனையின் பேரில்தான், அவர்கள் கூறும் யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்வதன்மூலம் தான் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

*** THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :**

தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த 'ரெண்டு கண்டிசோல் அமெண்டுமெண்டு பில்லை' ஆதரித்துப் பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை 1-5-1962-லிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறபடியாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஏற்கனவே கோர்ட்டுகளில் இருக்கிற கேஸ்களை பாதுகாப்பதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா இது. ஆகையினால் 1-5-1962-லிருந்து கொண்டு வருவதற்கு அவசியம் இல்லை. அது பாதுகாக்கப்படுகிறது. அதுவுமின்றி 'கோர்ட் பீ ஸ்டாம்பு' பற்றி சொன்னார்கள். அதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு இல்லை. இந்த மசோதா இங்கு வருவதற்கு முன்பு ஜாயிண்டு செலக் கமிட்டியில் இன்றைக்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பேசுவதற்கு நல்ல ஒரு சந்தர்ப்பம் இருந்தது. அவர்கள் எல்லோரும் சொன்ன ஒரு 'ஸஜெஷன்' பேரில்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் 30-9-1960-ல் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டாலும்கூட, இப்பொழுது பார்க்கிறபொழுது 1962-ல் ஆயிரக்கணக்கான பல புதிய கட்டிடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். புதிய கட்டிடங்களுக்கு 'எக்ஸெம்ஷன்' கொடுப்பதன் காரணம், புதுக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு மக்களுக்கு ஒரு 'ஆபர்குனிட்' கொடுத்து, அதை 'என்கரேஜ்' பண்ணவேண்டுமென்பதுதான். ஆகையினால் தான் புது கட்டிடங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே எல்லோரும் இதை ஒப்புக்கொண்டு இந்த 'அமெண்டுமெண்டு ஆக்ட்' வந்திருக்கிறபடியால், அவர்கள் கூறிய சில திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லாமல் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th May 1962]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: 'ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்' ஸார். நான் 1-5-1962 முதல் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது என்னவென்றால், இப்பொழுது ரூ. 200 வாடகை இருக்கிற வீட்டை ஒருவர் காலி செய்தால், நாளைக்கே அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர் அந்த வீட்டை ரூ. 250-க்கு வாடகைக்கு விட்டுவிட்டால், இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்த வீட்டைக் கொண்டுவர முடியாது, அது ஓடிப்போய்விடும். பிறகு, 'ரெண்டு கண்டிரோல் ஆக்ட்' அந்த வீட்டிற்கு எந்த விதத்திலும் 'அப்ளை ஆகாது'. 'பேர் ரெண்டு' கூட 'பிக்ஸ்' செய்ய முடியாது. ஆகையினால், இன்றைக்கு ரூ. 250 வாடகை வருகிற ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்களுக்கும், 400 ரூபாய் வாடகை வருகிற 'நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்களுக்கும்' தான் இந்தச் சட்டம் அப்ளை ஆகாது என்று நிலை இருந்தால், பின்னால் வீட்டுக்காரர்கள் ஏமாற்றுவதற்கு வழியே இருக்காது. இதைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, இந்தச் சட்டம் 1-5-1962 முதல் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இதை அம்மையார் அவர்கள் பொறுமையோடு யோசனை செய்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வேறு ஏதாவது அங்கத்தினர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. ஆகையினால் இதைப்பற்றி விவாதிக்க இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962, (L.A. Bill No. 5 of 1962) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962, (L.A. Bill No. 5 of 1962) be passed.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962, (L.A. Bill No. 5 of 1962) be passed.

SRI M. KALYANASUNDARAM:

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவானது ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் இருந்த ஒரு பலஹீனத்தைப் போக்க முயற்சிக்கிறது. குடியிருப்பு வீடுகளிலே இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு உள்ள கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இம்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[4th May 1962]

மாதிரி கட்டுப்பாடு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், லாப நோக்கத்தோடு கூடியவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எமாற்று வது எப்படி என்பதற்கு தீவிரமாக முயற்சி செய்கிறார்கள். இதற்கு தக்க பரிகாரம் காணவேண்டும். கட்டுப்பாடு எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தாலும்கூட, அதிலிருந்து தப்புவதற்கு வழிகள்தான் அதிகமாக கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். அதிலே இப்பொழுது புதியதாக தோன்றியிருக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்து என்னவென்றால், ஒரு வீட்டை விட்டு இன்னொரு வீடு மாறுவது என்றால், புது வீடு வாங்குகிற அளவுக்கு பணம் கொடுத்து வாடகைக்கு வீடு தேடவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 25, 30 வாடகை என்றால், ரூ. 400, 500 'பகடி' கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பம்பாய் போன்ற பெரிய நகரத்தில் தான் இம்மாதிரி 'பகடி' கொடுக்கவேண்டிய நிலை முன்பு இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது, சென்னை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், சேலம், மதுரை ஆகிய நகரங்களுக்கெல்லாம் இப்பேர்ப்பட்ட தொத்து வியாதி பரவிக்கொண்டு வருகிறது.

கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கக்கூடிய சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசி ஏற வில்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி தகுந்த சந்தர்ப்பம் வருகிறபொழுது பேசிக் கொள்ளலாம். வீட்டு வாடகை எப்படி அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூரில்தான் வாடகை மிகவும் அதிகம், அதற்கு அடுத்தாற்போல் திருச்சி, அப்புறம் சேலம், பிறகு மதுரை, சென்னை இப்படி பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் வீட்டு வாடகை மிக அதிகமாகப் போய்விட்டது. மாத ஊதியம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய மக்கள் ஒரு கணிசமான பகுதி, அவர்கள் செலவு செய்யும் தொகையிலே 30, 40 சதவிகிதம் வீட்டு வாடகைக்காக கொடுத்துவிட வேண்டியிருக்கிறது. மிச்சம் இருக்கக்கூடியதை தான் அவர்கள் உண்பதற்கும், உடுத்துவதற்கும், மற்றத் துறை களுக்கும் செலவழிக்க முடியும். இப்படி அக்கிரமம் செய்யக்கூடிய வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களிடம் யாரும் அனுதாபம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். எவ்வளவு கடுமையாக சட்டம் இருந்தாலும்கூட, நான் ஆரம்பத் தில் சொல்லியபடி பாதுகாத்துவிட முடியாது. அதிகமான வீடு களைக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். புதிய வீடுகள் கட்டுவதற்கு உற்சாகம் உண்டுபண்ணுவதற்காக விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிவிலக்கை பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் புதிய வீடு கட்டுவார்கள் என்று சொல்லப்படு கிறது. பிறகு வேண்டுமானால் அந்த வீடுகளுக்கும் நாம் கட்டுப் பாடு கொண்டுவரலாம். இப்பொழுது, புதிய வீடுகள் கட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கட்டிட சாமான்கள் விற்கிற விலையில் தனிப்பட்ட வர்களுக்கு, மாதவருமானத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கக்கூடியவர் களுக்கு புதியவீடு கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார்தான் திட்டமிடவேண்டும். நகர்ப்

4th May 1962] [Sri M. Kalyanasundaram]

புறங்களில் மனை ஒரு சதுர அடி ரூ. 3 விற்கிறது. அந்த அளவுக்கு வீலை ஏறிக்கொண்டு போய்விட்டது. ஏழை எளிய மக்கள், மாத வருமானத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கக்கூடிய மக்கள் சொந்த வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு உரிய முறையில் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் திட்டம் அதை நோக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டால், இம்மாதிரி கட்டுப்பாட்டிற்கு அவசியமே இருக்காது. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரே திட்டமிட்டு அதை அமுல் நடத்தவேண்டும். அதோடு அதிகமாக மனையை வாங்கி, துண்டு போட்டு, அதன்மூலம் குறைந்த வருமானம் உள்ள ஊழியர்கள் சொந்த மனை பெற்றுக்கொண்டு, அதில் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு திட்டம் வேண்டும். இம்மாதிரி திட்டங்கள் பெரிய நகரங்களில் அமுல் நடத்தப்படுவதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து, அதனால் புதிய கட்டிடங்கள் தோன்றவேண்டுமென்றால், தனிப்பட்டவர்கள் அதன்மூலம் அதிக லாபம் சம்பாதிப்பதில்தான் கொண்டுபோய்விடும். ஐந்து, பத்து வருஷ காலத்தில் இந்தப் புதிய கட்டிடங்கள் பழைய கட்டிடங்களாகிவிடும். மறுபடியும் அவைகளுக்கு கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். மாத வருமானம் உள்ள ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சொந்த வீடு இருக்க வேண்டும். அதுதான் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் தனிப்பட்டவர்களின் லாப நோக்கத்தைத் தடுக்கலாம். அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 207, Local Administration, dated 28th January 1962, amending the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. B-492 of 1960, dated 12th August 1960, published at pages 13—16 of Part I-A of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 13th April 1960, relating to the South Cuddalore Development district. [Laid on the table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]